

Posztpetőfi Sándor

Szibériai Borbély

Szatírxjáték

közreadja
szilágyi ákos
2024

A Megamorv–Petőfi Bizottság által régészekből, antropológusokból és kazánkovácsokból szervezett szibériai expedíció 1989. július 16-án jelentette be, hogy a burjátföldi Barguzin temetőjében megtalálta Petőfi Sándor sírját. A talált Petőfi földi maradványait 2015. július 17-én helyezték nyugalomra a Fiumei úti sírkert 58-as parcellájában. Az ily módon hazatalált költő nem sejtette, hogy e sírból Posztpetőfi Sándorként kell nem-sokára feltámadnia. Kell, mert szolgaföldben nem nyughatott. 2016-ban támadt fel a magyar irodalomban Posztpetőfi Sándor költőien valós alakjában. Nem azért támadt fel, hogy a Rendszer jól fizetett udvari igrice legyen, hanem hogy elhúzza a NER nótáját. Újra meg újra. Először *Bábukura* – Posztpetőfi Sándor összes barguzini verse és magyarnótája című gyűjteményes kötetében. Az utóbbi nyolc évben született nótát és verset pedig jelen kötet tartalmazza. Az olvasó akár meg is hallgathatja őket, ha van mivel a versek melletti QR-kódra kattintania.

Posztpetőfi Sándor
Szibériai Borbély

Posztpetőfi Sándor

Szibériai Borbély

Szatírdjáték

Közreadja
Szilágyi Ákos

Q.E.D.

2024

Copyright © Szilágyi Ákos 2024

© Q.E.D. kiadó, Budapest, 2024

ISBN 978-615-6597-06-9

A kiadvány digitális változata
ingyenesen hozzáférhető minden fontosabb
digitális könyvtárban és repozitóriumban.

Kötet és borítóterv: Stáhl Eszter

Tördelés: Q.E.D.

Fotó: Vajda Péter

A borító Szergej Jolkin karikatúrájának
felhasználásával készült.

Talált vers¹

ELŐHANG

Barguzinból jöttem, mesterségem címere: Posztpetőfi Sándor – klímakutató. Tíz éve kutatom a klímát a szibériai Barguzinban, ahol a 1991-es nagy meteorológiai rendszerváltás óta egész évben rekkenő nyár van. Szerteágazó földtani és égtani kutatásaim közepette találtam rá sok évvel ezelőtt – véletlenül és váratlanul – barguzini Petőfi Sándor kéziratos hagyatékára – mint tudják, ő itt van, pontosabban itt *volt* eltemetve –, többek között a szakirodalomban újabban csak „klímaversekként” emlegetett korpuszra. Ebből a korpuszból emelkedik ki egy vers – azt hiszem, Posztpetőfi Sándor klímaköltészetének *csúcsa* –, amelyet úgy is fölfoghatunk, mint hozzászólást konferenciánk napirendi témájához. Ezért, ha megengedik tisztelt kartársaim és kortársaim, szeretett hallgatóságom, és a magyar emberek, ezen a Trafóban megrendezett literai klímacsúcson most ezt a verset fogom fölöl-

1 Elhangzott a *Litera* előszilveszteri mulatságán 2016. december 30-án, a Trafóban.

vasni, mint a még csak langyosodó XIX. század költői üzenetét az egyre forróbb XXI. század költőinek.

Az örökös szibériai száműzetésre ítélt magyar költő, Posztpetőfi Sándor nem hírből ismerte a klímaváltozást. Saját bőrén tapasztalta meg még a 19. század végén egy szibériai fegyenctelepen, nem messze Barguzintól. Itt csapta meg őt először a közelgő ökológiai katasztrófa fagyos lehelete, mikor is megpillantotta az első úgynevezett erdő-borotvát – az Amerikából importált gőzmeghajtású erdőirtó munkagépet –, melyet feltalálója tréfásan Szibériai Borbélynak (*Szibirszkij Cirulnyik*) nevezett el. Száz évvel később ennek a találmánynak a történetét dolgozta fel *Szibériai Borbély* című monstruózus filmjében Nyikita Mihalkov, orosz rendező, nem is sejtve, hogy a gépezetet – mint az azóta megtalált barguzini kéziratokból ma már tudjuk – a szibériai rudabányák foglya, a cári rab, Posztpetőfi Sándor is megénekelte egyik költeményében. De ekkor már nem a technikai csodák – gőzparipák, vasutak, mozdonyok – iránti ifjonti elragadtatás hangján („Száz vasutat, ezeret!”), hanem a gépekben és gépezetekben csalódott, sokat tapasztalt, korosodó férfiember kiábrándultságával és keserű

iróniájával harsogta a világba a régi sorokat: „*Ez a gép tán egyenest // a Másvilágba megy velünk!*” – „másvilág”-on most már nem a Kánaánt, nem is a Paradicsomot, hanem a Gyehennát, a Poklot értve, ahová hisz ő akkor már úgyszólván meg is érkezett. (Itt jegyzem meg, hogy a nevezetes gépszörny működképes hasonmása – az orosz kormányval kötött, hétszáz évre titkosított megállapodás alapján – hamarosan látható lesz a budapesti Közlekedési Múzeumban is, persze csak ha már munkáját elvégezte: a fáktól borostás, bozótoktól torzonborz Városliget arculatának illő leborotválását követően.)

Posztpetőfi töredékesen fennmaradt naplójában találunk egy 1889. december 30-i bejegyzést a szibériai erdőmészárlásokról, amelyben egy erdőirtáson dolgozó kínai kényszermunkás szavait idézi: „Kínában valaha a legöregebb, leghosszabb időt megélt fákat személyeknek tekintették és illő tisztelettel néztek fel rájuk. A fának eleven lelke, szelleme volt, szent lénynek számított, aki lombkoronájával összeköti az eget a földdel.” Ezt rögzíti naplójában Posztpetőfi és keserűen hozzáteszi: „De hol van már az a Kína, hol van az a világ, amelyben a fák kivágása gyilkosságnak számított és az istenek bosszúját vonta maga után, ahogy azt még Ovidius örököltette meg az *Átváltozások*-ban a

Ceres ligetére baltát emelő Erysichthon legendáját elevenítve fel:

*„Mégsem fogta vasát Triopas fia vissza e fától,
ad ki parancsot a szolgálknak, vágják ki tövestül
és amikor habozásuk látja, kikapja az egyik
kézből a fejszét, s bős szívvvel mondja beszédét:
»Nemhogy egy istennő kedvence, de volna e tölgyfa
istennő maga is, lombostul dől le ma mégis.«
Igy szól, s oldalvást csóválja a légben a baltát;
megremegett, felsóhajtott Deo terebélye,
lombja is elsápadt, sápadtak rajta a makkok,
hosszu nagy ágait is haloványság lepte be végig.
És amikor törzsébe sebet hasított a gonosz kéz,
sértett kérgéből nem másképp folyt ki a friss vér,
mint oltárok előtt, ha a roppant nagy bika eldől,
árad a vércsobogás a leszelt nyak csonka tövéből.”*

Tegyük hozzá: Ovidus egyetlen fa megöléséből csinált ekkora húhót, pedig azokban a mítoszi időkben a földet még legalább hatmilliárd hektárnyi erdő borította. Az eltelt kétezer, de főleg az utóbbi kétszáz évben ez az erdős terület csaknem felére, három és fél milliárdra zsugorodott az erdőégetések, a legális és illegális fakitermelés miatt és évről-évre tovább zsugorodik. Oroszország, melynek területét egykor 80 %-ban borították erdők, csak Brazíliához mérhető veszteségeket szen-

vedett el az utóbbi ötven évben. Az a hatalmas – a krasznojarszki régiótól Irkutzkig húzódó – ösz-szefüggő erdősáv, amelyet Anton Pavlovics Csehov 1890-ben – Posztpetófi naplóbejegyzésével szinte egyidőben – még megcsodálhatott a szahalini fe-gyenctelep felé utazva, ma már sem nem húzódik, sem nem függ össze, sem nem csodálható meg.

A szép, új világ emberisége planétánk egyre tüzesebb platniján ugrálva megmutatta, hogy fél-tüdővel is lehet élni, és ha kell, negyedtüdővel, sőt, tüdő nélkül is. Mert az evolúció nem ért véget. Ahogy a *homo silvanus* adta át helyét egykoron a *homo erectusnak*, úgy lép most az ő helyére a *homo zombicus*. Annyi történik csupán, hogy elhullik, aki nem bírja a váltást, nem bírja az iramot. A bolygó élenjáró megapoliszaiban – Pekingtől Budapestig – javában folyik egy új, még az eddiginél is civili-záltabb emberfajta kitenyésztése („hé, nem az er-dőben vagyunk!”). Ez az emberfajta dacol a klíma-változással, egyik klímacsúcsot dönti meg a másik után, nem szenved sem melegtől, sem hidegtől, szabad levegő helyett beéri palackossal, és a min-denkor megindulni kész sötét erdők, az égbe törő, jobbra-balra ingadozó, megbízhatatlan fák helyett a biztonságos és húséges betont választja.

Szibériai Borbély

A XXI. század költőihöz

ria-ria-Szi-bé-ria!
zúg az erdő – hang-ária!
írógép zúg: „költőnk s kora”
kattogva mint gépzongora

ria-ria-Szi-bé-ria!
fegyencgyarmat – paródia!
bűnének mert láger fia
bőrére kell íródnia!

ria-ria nagyária
erdő-radír – Borbély Fia
ördög-radír tű-zongora,
hernyótalpas ármádia

őrült Borbély éppen olyan
hadonászva aki rohan
a kezében – nincs rá szavam –
kifent véres borotva van

ria-ria Bar-bá-ria!
jön a barbár Ugar Fia
ferdeszemű Harag Fia
Hám közeleg Noé fia

Hám közeleg – Godot Fia
az Ős-Tahó haramia
kell már nagyon rombolnia
bömbölnie tombolnia

kattog az ég fogazata
kattog a gép fogazata
vasöklével – ria-ria! –
lesújt erdők bordáira

körben vérben erdő kushad
vörösfenyő térdre roskad
sír a sok fa sír mint kised
esdekelve Heródesnek

értünk irtunk nem ellenünk!
rendszerrel együtt működünk
csapágy küllő fogaskerék
csavar rajtuk egyet a gép!

egyre nagyobb – nő az irtás
nőjj fel hozzá te is elvtárs!
nem nagy még az ember – d'megnő
ringassa hát államteknő!

döntsd az erdőt döntsd a fákat
irtsd ki az összes fajtákat!
ne maradjon csak e fanyél
balta nyele mely nem henyél

köszöntse őt vastap-vastaps
dörgedelmes diadalmas!
mint ha fejet csap le kardvas,
lakodalmas-vigadalmas!

de népének nem lesz híja
övéit ha hazahíjja –
végnemzedék halál sarja
föld sírját ha körülállja

körülállja népek raja
köré gyűl nagyja s apraja
hullámzik a gyász moraja:
Kálvá-ria Kálvá-ria
ria-ria-Kálvária!

Magyarnóták I.

2010–2016

Vitéz László és a francos Brükszel²

magyar guignol

*de csöndben vagy kis Ejrópa!
teszlek mindjárt a mikróba!
bontott csirke mirelit-fagy
azt se tudod majd hogy hol vagy!*
(Petruska)

(Vásári mutatványosbódé. Szín- illetve kánpadán egymás után jelennek meg Vitéz László, Brükszel és a kikiáltó)

KIKIÁLTÓ:

áll a hordón de – mille pardon! –
az is lehet hogy ez szardomb
áll a szónok és ízé
buzdít *Brüsszelt* verni szét

2 Brükszel – a Brüsszel városnév francia alakjának (Bruxelles) népies kitekeréséből született groteszk névalak, a magyar politikai vásári komédia – a *diablerie hongroise* – örökös negatív hőse, lényegében nem más, mint az ördög, a csalóka. Régebbi névalakja: Mokszva.

fogd a vödröt s *merdre* kimerni
– nem perelni-überelni! –
ó e teli latrinát
hová sok száj inni járt

vajon ki győz érvelésben
szófosásban szájmenésben? –
tart a verseny áll a bál –
persze hogy Ūbü király!

szellentenek-riposztoznak
érvek vádak záporoznak –
a vádpadon *Brüsszel* áll
és a kép is összeáll!

VITÉZ LÁSZLÓ:

(A hordóra kapaszkodó Brükszelt lerángatja és betapasztja a száját)

elég! elég! most az egyszer
a te neved „hallgass” Brükszel!
elnémul a szó a száj –
ne rőfögj ha nem muszáj!

nincs több duma hókuszpókusz!
olyat kapsz hogy arró’ kódulsz!
hogy a hideg is kiráz –
mi van? máris retirálsz?

mi kell neked francos Brükszel?
mért írod a neved x-szel?
lesz neked jaj s fakanál
fejeden ha eltanál!

mi kell neked francos Brükszel?
mért kufárkods? mért veszekszel?
nem osztok neked lapot
pofont osztok – hoppla-hopp!

mire vágsz föl francos Brükszel?
túnj el és ne mondjam többször!
öklöm hogyha hátba vág
annyit sem mondasz: nahát!

de nagy lett a pofád Brükszell
táblázatban nézlek – excel:
„excellenciás uram
hová lesz a nagy iram!”

hány gixert csinálsz még Brükszel?
dupla axel – mit tülekszel?
népeknek még meddig ártsz?
mi mennénk s te visszarántsz?!

Brükszel Brükszel mit brekegsz itt?
mit makogsz itt: brexit-grexit?
nem fogod be a pofád?!
erdőtől nem látod fát!

Brükszel Brükszel olyat kapol
a másikat adja Pokol
kellett neked károgni –
összedőlt a várad – ni!

Brükszel Brükszel – Migráncpuszta!
nyulakra bízott kápuszta
nem kapod meg a pusztánk!
nem eladó Ugarsztán!

nix jogállam! szabadság nix!
Brükszel te fordított főnix
amely mindig valahol
enhamvába visszahol!

megállj Brükszel! Ördög fia!
majd ád néked a Maffia!
Rosszal úzi ki a Rosszt –
Belzebúbbal a Gonoszt!

Vitéz László – Bicska Maxi!
ha megmondta: dixi – dixi!
nem kér többet csak mi jár
tátva cápa szája már!

Brükszel Brükszel mit óbégatsz?
csak elveszük amit rég adsz!
add hát amit adhatol
végzet míg nem ér utol!

Brükszel Brükszel hová ixkolsz?
fejbe verlek – többé nem szó'sz!
a békének ára van! –
kondul meg a nagyharang

cinkos Brükszel! bűnben részes!
Vitéz László – láncfűrész!
szó helyett beszéljen tett:
hit láncfűrész szeretet!

KIKIÁLTÓ:

így ért véget szegény Brükszel
egyszer-kétszer – nem elégszer!
de hát ez ma már a múlt
melyből senki nem tanult

égbe kiált sorsod Brükszel
mit kivívtál abban buksz el!
régi sztori – quelle blamage!
csak hozzá a blabla más!

ábrándoztál szegény Brükszel
ezer sebből ki most vérzel
ó te bamba óriás
sosem leszel glóriás!

azért van ez mert nem sportolsz!
mert nem értesz az off-shore-hoz!
ásó kapa fakereszt –
ki focizott tudja ezt!

Nyugat hunyta – Kelet kelte
ahogy Spengler jövendölte –
hét pofon mint hét csapás
nyolcadik a ráadás!

Barberini? Barbarossa? –
hisz ez csak a falurossza!
bámul Dávid s Góliát
s köszöntik a Gól Fiát!

*színpad üres – fény kialszik
Vitéz László is megnyugszik
kivonszolják Rém-Királyt –
s övé minden copyright!*

FÜGGÖNY

Fül-orr-gége

fül-orr-gége-nyelvadó
ez az ember eladó
hogyha nem kell senkinek
hát az állam veszi meg

fül-orr-gége-nyelvadó
állam fája hervadó
hullik levél hullik lomb:
csupasz ágak – hatalomb

fül-orr-gége-nyelvadó
állam állam alvadó
úgy alszik már mint a tej
látványával hogy betelj

fül-orr-gége-nyelvadó
ez az állam haladó:
*útján*³ előre siet
ördög sem előzi meg

fül-orr-gége-sérvadó
ország ország sorvadó
állam veszi fejébe
újat csinál helyébe

3 A szó hasonulás nélkül, a *t* és *j* hang szétválasztásával ejtendő: út-ján. V.ö. „a szocializmus út-ján”, a „piacgazdaság út-ján”, az „illiberális demokrácia út-ján” stb. stb.

osztják-fosztják-szorozzák –
marad mi volt: félország!
államország – én csak én! –
gödör tátong a helyén

rosszra gondol aki rossz –
menetirány: Tartarosz!
ha meghalunk ha nem is
belehullunk akkor is

A közember monológja

a lényeg az. a lényeg ez.
azaz hát nincs is lényeg.
hisz csak az ember lényegez –
a lények csupán élnek.

de mert ő is lény valahol –
mármint az ember! z'ember! –
élni akar s arról papol:
ki közember – gazember!

lehet hogy az. nem tagadom.
nem mondok neki ellen.
közember vagyok. megadom
amit kíván az illem.

na de épp ez – hogy mit kíván?
ez itt a fogós kérdés.
megfog. meglóbál: na mivan?
s elhajít mint egy fétist.

sebaj! – porol le birkabőrt
mosolyogva a farkas –
a közember többet kibír
nem fogja golyó s kardvas!

morognak papírtigrisek –
csattog kardfogu sajtó
de ő mint lyukban ürgesegg
tűnik el csukódó ajtón

nincs eszme. nincs állam. tévedés.
mákkod van – itt csak jog van.
mondhatsz bármilyen érvet és
én rávágok tízet nyomban.

vidd innen azt a kamerát
vagy én vitetlek téged! –
elvtárs hitsorsos camerád
azt hiszem neked véged.

ne lopd a köznek idejét!
drága az s egyre drágább –
az kapja ki előbb ideért
s nem visel fején turbánt.

Uram én csak rád hallgatok
meg nem ingatnak érvek –
ingatlant veszek-eladok
ahogy Te azt kérted.

Nagyúr Nagyúr – Disznófejű!
érted szól kardal vérdal
baka énekli – lőtt tüdejű
előtte vezérkar térdel.

evezek tovább lét taván
néha evezőt váltok –
Dunán Dnyeszteren Vltaván
míg ti a parton álltok.

Alkalmi vers a kapitalizmus állásáról

mindenfelől fura dolgok
vesznek körül téged –
zárva lesznek ím a boltok
mert ez a közérdek

zárva lesznek annyit mondok
szemek és a szájak
bankok és a turi-boltok –
légy híve hazádnak!

nyitva lesznek! csakazértis!
vásár- és vasárnap!
nyitva plázák s a közért is –
kosárt a clochárd-nak!

nyitva-lesznek-zárva-lesznek
mennyi lármát szüle
a tulajdon lopás-cseszd meg
s aki nem lop hüle

.....

s szólt az Úr: én nem haraxok
ikszelj be mást inkább –
brókerbőrbe kösd be Marxot
vagy a Foucault-ingát!

Hát azért az

hát azért az nem úgy megy –
pittyegett a vörösbegy –
röpülgetünk szelek szárnyán
földön járunk amúgy meg

hát azért az nem úgy van
szárny ha nincsen uszony van
kopoltyúval lélegezni
tanuljunk meg de nyomban

hát azért az nem úgy lesz –
csomók ura elereszt
kiröppensz a kalitkából –
hazád már nem kötelez

hát azért az pont úgy lesz
a szabadság kirügyez:
ingyen lesz az ingyen ez! –
összesúgnak összebúgnak
két jóbarát: Hossz és Bessz

Allegória

gondolunk egy merészet:
törlünk minden egészet
így lesz egy részből egész
legalábbis felerészt

feleország nem ország!
félből egész: mennyország!
másik fele föld alatt
lapít a népakarat

felkiált a Bátorság:
vesszen minden Pártosság!
vesszen minden párttűtő
kutyaütő utódpárt

vesszen minden ütődött
ki árnyéokra vetődött!
elpusztulsz vagy kitartasz –
jelenti az UGAR-TASSZ

fözlúg ott a Helyeslés
hol nincs több párt nincs több rés
erős bástya a haza –
nem is részek halmaza!

Sokféleség nyafogja:
vaskéz össze ne fogja!
hát mi fogjon össze más?
káoszt akarsz nyavalyás?!

azt is kaphatsz hogyha kell! –
Patkányfogó énekel –
ujjong a nép ámulva
volt-nincs ország perc múlva

furulyaszó dudaszó
nem ideszól – odaszól:
menetelnek víz alatt
gurgulázó áradat

Énkormányom

énkormányom a legjobb kormány
egész nap lótfut kaszabol
ellenség eszén mindig túljár –
békesség! búza! kasza! bor!

énkormányomnak nincsen párja
mert a párja épp én vagyok –
szorítja nyomja reparálja
mit engednek a viszonyok!

énkormányomnak nincs más dolga
tudassa: a nép én vagyok!
énnépem néz rám éndalolva
s cinkosan vinnyog hunyorog

vénül a világ s belerémül
ki az ki ajtaján kopog
aki rádörren szuverénül:
j'accuse! – mindenkit vádolok!

az én kormányom nekem énem
másoknak tán csak cápa fog
de ha megjön majd ehethézem
aki nem én mind sírni fog

belőlem áll az én kormányom
én vagyok mindene neki!
ne változtass a jó irányon! –
ezt az egyet még kiköti

énkormányom én jókormányom
kormányrúd – enyém! nem adom!
úszik hatalmas rakományom
röhögve csöpp kis rudadon

énkormányom a legjobb kormány
egész nap lótfut kaszabol
kiáll értünk mint kémény ormán
zászlót lengető kőszobor

Gyávák népe

1

jajde gyávák vagyunk
mindent másra hagyunk
gyávák gyávák gyávák népe! –
de okosak vagyunk!

de okosak vagyunk
mindent másra hagyunk
bölcsek bölcsek bölcsek népe! –
jaj de gyávák vagyunk!

2

de ügyesek vagyunk
mindent másra hagyunk
kiskapuk és trükkök népe
törvényt szegünk hóba-hébe
de ügyesek vagyunk!

de lúzerek vagyunk
mindent másra hagyunk
csetlések s botlások népe
balsors akit régen tépe
de lúzerek vagyunk!

3

de zsarnokok vagyunk
agyunkra megy agyunk
nagyagyunkra hullóagyunk
már csak alig vagyunk

már csak alig vagyunk
egyre fogy az ügyünk
történelmen általmegyünk –
alul minden kigyün

Egy vezér gyerekkora

Ad notam: *Jean-Paul Sartre*

lehet hogy csak ezér'
mondotta a vezér
felidézve gyerekkorát –
rúgott egy gólt de akkorát! –
kész hazugság-füzér

én vagyok a vezér
vezérkari tüzér
visszatartom akaratom
kezemben a békés atom
majd felrobban ezér'

orrban csak egy gyűrű –
űrű világhirű
szakadékba vezet nyáját
megszámlálhatatlan hányat
soha ki nem derül

küzdöttem a közér' –
zokogta a vezér
odasóztam haj vitézül
de nem láttam hogy mi készül:
rámront ezer üzér

rámront ezer kazár
s a bazárból kizár
guggolok fekete lukban
legbenn salak-alagútban
és csak sodor az ár

imádkozom ezér'
ó csak egy kis büzér'
hatalomnak fejszaga van
mert fejétől búzlik a hal –
a helyzetem bizarr

tűz van ugrom vizér'
víz van babám tüzér'
válok ha kell Jean-Paul Sartre-rá
Cohn-Bendit-té maquisard-rá –
szeretnek nem ezér'

egy éjszaka s ezer
alszik a nagyvezír
állam s tőke szívja vérünk –
amennyink van annyit érünk
nem túl sokat ezér'

arra kérünk vaze
most már menjél haza
vagy ha ennek az az ára
menj helyettünk közmunkára –
egyenes a kasza!

arra kérünk vaze
ne légy nemzet esze!
belülről kiket vezérel
a vezérük s nem vezérelv
visszaadják – nesze!

Zúg az erdő

zúg az erdő zúg az irtás
vajon ki zúgatja?
– nagy a fejed veréb elvtárs! –
a Hazugság Atyja

nagy a fejed veréb elvtárs
le kéne már vágni
– narancsvirág-nebáncsvirág –
de ez mákvirág ni!

bagoly bajtárs csak kitartás! –
ezer pokol s ördög!
– kisangyalom hede csárdás! –
újra szép az erdőnk

fákon sepinty tóban seponty
hallgat a természet
– kintről karatty fütty kutykurutty
de bent más a nézet

egyöntetű a huhogás
huhog aki él még
– vigyázban áll egész bagázs! –
szabadságnak vélnéd

nem zúg erdő nem zúg irtás
akárki hallhatja
bagoly pajtás köd-pufajkás
a lovát ugratja

Ladi-ladi-ladilom

ladi-ladi-ladilom
enyém minden hatalom
osztatlanul és osztva
összeadva s szorozva

ladi-ladi-ladilom
verebeket vádolom
hiába mind wunderkind
levadásszuk egyenkint

ladi-ladi-ladilom
itt a népé a vadon –
ha kiköpted ne vedd be
én őrzöm a nevedbe'

ladi-ladi-ladilom
erdőben forradalom
felzúdul sok káros hang
kintről-bentről kórusban

ladi-ladi-ladilom
azt dalolom: liliom!
ellenszólam – ellendal:
én győztem kétharmaddal!

szögesdrótot tekerít
erdő várost bekerít
hallgat a víz nem loccsan
Duna-parton halott csend

ladi-ladi-ladilom
forradalom hadi-lom
kerül minden lapátra
gyáva féрге s a bátra

ladi-ladi-ladilom
torkomra forr a dalom
bagoly mondja verébnek:
„rámtámadtál te véreb!”

Verébkaszárnya

„zabálásból elég! –
mondotta a veréb –
tárguljunk a lócitromtól
nincsen ingyenebéd!”

ne bántsuk a ganét
főleg az államét
síppal-dobbal kétharmaddal
megszavazta a nép

végetér a terror
citrom körül furor –
itt minden az államé lesz!
tegnap lőre – ma bor

tespedésből elég! –
mondotta a veréb
mindenki fel közmunkára!
nem törik le derék!

huhogj veréb – papolj!
lesz belőled bagoly
ki velünk tart – nem csiripel
természete: komoly

ki nem egyszerre lép –
mondotta a veréb –
nem kaphat rétest estére
ne kérdezd hogy miért

veréb egyet szusszan
ebben meg mi rossz van?
áll egész verébkaszárnya
vigyázzban áll – hosszan

dörögnek a hurrá-k –
de a veréb nem rák
visszafelé nem menetel
kerül csinnadrattát

kicsi idő kell még
s kinyílnak az elmék –
menetel a munka hada
de ha nem kell nem lép

nem ugrabugrálnak
csupaszok az ágak –
sej holnapra megforgatjuk
az egész világot!

Bevándorlók ellen

madárdal

*„Idegen voltam, s nem fogadtatok be.
Nem volt ruhám, s nem ruháztatok
fel. Beteg és fogoly voltam, s nem
jöttetek el meglátogatni.”
(Mt 25,43)*

nem a testért nem a vérért
csupáncsak a rend kedvéért
verdesek
csapdosok

ha kiáltok ajtón zárért
nem cipzárért! – a hazáért
mert már sok
ami sok

mindenfélék idejönnek
határon átsündörögnek –
füst a jog
s gomolyog

sok idegen megint jól járt –
mit keresnek itt a gólyák:
bepült
menekült?

idejönni nem rest s kába?! –
röpülj vissza Afrikába!
odaküld
ez a föld

nem fér el itt már több szárnyas
hol szárnyakat sívó szél nyes
rövidre
tövig le

mondjuk ki hát becsülettel:
üres a szív – ország megtelt
hörögve
örökre

áll a gárda szív-dalárda
dárdaként száll a madárdal:
még egy hang
s véged van

imádságos szeretettel
csontot törő türelemmel
annyit még:
menj innét!

nem fizetségért nem bérért
csupáncsak a rím kedvéért
hímezek
hámozok

ha szólok csak az országért
azokért akiket kár ért –
hát ezek
a gazok!

nem a testért nem a vérért
csupán csak a jókedvéért
itt egy teszt
töltsd ki ezt

csak kitöltöd – nyelved öltöd
néz rád majd a Testet Öltött:
egy kereszt
két kereszt

nehogy aszidd hogy utálunk –
csak nemzettel konzultálunk
eziránt –
hazaránt

sír széléről népek atyja
az is lehet csak ugratja
a lovát –
íme hát!

hol madár se jár ő ott jár
határsávon átbetorkál
halovány
jövevény

mondja jött csak csipegetni –
szögesdrótot billegetni
ez a menny! –
hazamenj!

maradjon ki-ki ahol van
hogyha ott hát a pokolban
szegre szeg –
oldja meg!

jöjjön le a fakeresztről
kérni kell csak – elereszt ő
jó pribék
hamzsabég

mit tehet még a szenátus
fejlevágó kalifátus
értetek
velsz ebek?!

mi kéne még hogyha vóna:
böfögéshez bikarbóna?
kis segély?
nagy segély?

csak a jólét mi? az kéne!
beülni a közepébe –
ne regélj
seregély!

jól tudjuk hogy mi a pálya –
fürtös szőlőnk lezabálja
csak ne ríj
rusnya raj!

mit bánjuk ha szomjan-étlen
pár száz madár – bár én kétlem –
vízbe fúl –
nem turul!

annyival is kevesebben
érnek partot – szem se rebben –
tolluk hull –
wonderful!

mire hűhó ribillió?
így is van már négymillió
idegen
idebenn

kinek e hon nem avégett
van hogy nyújtson menedéket
visszavarrt
védőkart

kiket hagynunk kell út szélén
enmagunkról szint' leszelvén –
kard ki kard
ne akard

téged is hogy így lemetsszünk –
ingyenkonyha ha volt megszűnt
most a hon
visszavon

visszavonja létesélyed
ha van élted máshol éljed –
itt ki van –
halva van

Ballada a kvótáról

amióta amióta
szegény hazám idióta
szegény hazám haj mebuggyant
szemébül a könny kipottyant

amióta amióta
az én hazám idióta
szegény hazám édes jó te
kinek vagyok egyszülötte

de csak néz rám szélütötten
néz rám kvóta kólintottan
úgy néz mint ki nincs is ottan
mint valami csámpás Wotan

jajmióta jajmióta
rajta zubbony – kényszerkvóta!
künn a rossznép – de benn ő benn
dörömböl e dühöngőben

amióta amióta
össz nemzeti agybaj óta
kvóták népe hogy megindult
vész harangja hogy megkondult

amióta amióta
világ magát összetojta
egy rátóti patrióta
elrettentő vétójától

ki rádördül választóra:
„mondjál nem-et! – ütött óra!”
s vereséget sajátjáról
másik játéktérre áttol

sejmióta sejmióta
hatalmát nép kivajudta
nép a nép az istenadta
identitását nem adta

kérték pedig követelték:
„adodide! nem vagy vendég!
kapsz másikat! szépet nagyot!”
nem kell ha én nem-én vagyok!

„ha nem adod hát elveszük
helyére miénket tesszük!
legyél ami lennél: piréz –
vagy végvárat védő vitéz!”

mármióta mármióta
szegény hazám lett félnóta
mint kinek a múlt bekattan
és mást játszik mint a kotta

„bejössz migráns – de te kimész!” –
nyúlt szikéhez tudatsebész
multikulti – gonosz penész:
„muszlim leszel ahogy kinéz!”

törött bögre görbe bögre –
megy a haza hóbörögve
megy ki színről mindörökre
röggé válni sírgödörbe

eláll a szó szív megszakad
éntudata kettészakad
egyből így lett kettő szegény –
hasadt lélek hasadt személy

ahány sóhaj annyi kvóta
kvittek vagyunk – azt gondolta
„dehogyan vagyunk! idióta!” –
förmedt rá egy unióta

„perdülj táncra! tombolj kvóta!
lassan mondjad szótagolva:
ezer év itt kicsit már sok –
jöjjenek most a migránsok!”

holdra mutat hülye ujjá
a tudást ő abból szopja
szopja szopja aztán fújja –
nehogy a'szidd paranoia!

amióta amióta
ez a világ idióta
ez a világ egy nagy seggfej –
kicsi hazám a legszebb hely!

EPILÓGUS

nekem ugyan tökre mindegy
hol a haza? ott egy – itt egy!
egyik fenn – ég magosában
másik lenn e kőmozsárban

Akarsz-e diktatúrát drága?

akarsz-e diktatúrát drága?–
mert én régóta akarok:
rendet mely kemény mint a márga⁴
s lesújt ránk mint a vasdorong!

borongjon más a jognak vesztén
nekem a jog nem asztalom –
fülelmen panaszod áteresztvén
bálványisten – Én – vért iszom

akarsz-e diktatúrát drága?
akarsz-e Arturo Uit?
kitől egyszer majd hánysz sugárba
mert a csapból is ő folyik?

akarsz-e diktatúrát drága
mely boldogít akár a drog?
agyat-szívet férgesre rágva
amíg van elme mely forog

akarsz-e dögtatúrát drága
mit érc-tű szívedbe tetovál?
vércseppek pergő gyöngyvirága
üvöltődervis: netovább!

4 A barguzini kéziratos hagyatékban talált talányos vers első változatában ez a szó még így szerepel: „rendet mely kemény mint a marga”. (Sz.Á.)

akarsz-e seggtatúrát drága
hogy megtanulj csúszni taknyodon!
hol a szó nem üres tiráda
s fenséges mint a Grand Canyon

akarsz-e diktatúrát drága
vagy kedvesebb neked nihil?
ébredtél volna fel korábban
most már késő – kilőve nyíl!

akarsz-e láncszem lenni láncban:
Nagy Gyávaság mely arctalan?
karóba nem húz – más halált szab
táncrend szerint a Danse Macabre!

akarsz-e mondd kiesni Má-ból?
nem húzni lapra új lapot?
mint ki nem látja erdőt a fától –
az elközelgő Tegnapot?!

„akarsz-e?” – hadd ne kérdejem többé:
hogy is ne akarnád a jót?!
válni egyetlen néma tömbbé
s birtokba venni földgolyót

nézz rám szépséges bombatölcsér –
szívbe fúródó arc-repesz!
bocsáss meg ó e ronda giccsér'
harcolok csak – s a vértem ez!

Népvezér

egyik lábam rövidebb –
de a másik hosszabb!
impera et divide
mikor melyik rosszabb!

egyik kezem hiányzik –
de másik meg nincsen!
nincs ki annyit anyázik
nép anyázik mintsem

egyik fejem levágták
másik hever porban –
mint vérpiros palánták
néznek letiportan

mert ilyen a nép feje
teste földbe ásva –
ha jön torlás ideje
táncosan patásan

s bűnt hogy bűnnel ne tetézz –
nehogy rosszat gondolj
előugrat hű vitéz
levágni e konkolyt

ha levágja hadd vágja
hisz fej nélkül könnyebb!
inkább leszek a bábja
mint hogy erőlködjek!

nép vagyok – a nép helyett
apja s Napja lettem –
bár a szív még émelyeg –
nyaktilózó pöttöm!

nézem őt az érdemest
ennél sokkal jobbra –
mint az alkonyt nézi est
nyulat néz a kobra

kobra-kobra – nyúlvezér!
ha kitátja száját
egész világ berezel
s felkerül a szájjár

mint megbűvölt kisnyulak
indulnak feléje
lábujjhegyen a szavak
mindmegannyi V-jel

én a nép a nép vagyok
a Nap szívyszerelme –
nem érti meg ezt a jog
s népidegen elme

ó a nép az istenadt'
ó a szette-vette
tátott szájon áthaladt –
vedd be hát nevedbe!

.....

nép ó nép! Gorgó-fejű!
néz rád hidra-állam!
múlt néz – jövő idejű
s megdermed spirálban

Az én babám

magyarnóta

Ad notam:

*Nem loptam én életemben,
csak egy csikót Debrecenben...*

I

Az én babám nem foghíjas,
Csak egy kicsit kossuthdíjas,
Csak egy kicsit halhatatlan,
Halála lakat alatt van!

Az én babám orbitális,
Orbitális, de digitális,
Orrba-szájba infót szállít,
S megnyalja a szája szélit.

Fürtös láncos aj be táncos
Ez a régi medvetáncos!
Táncolj szívem, táncolj törő,
Digitális széf-feltörő!

Ez a világ csak egy vindóz,
Csodák csodája és mind Óz,
Sej képernyőm nem vakablak,
Reszkess világ mer' bekaplak!

Ez a világ csak egy falu,
Csak egy kicsit vályogfalu,
Hej kirúgom az oldalát,
De akkor a babám belát!

II

Az én babám hajléktalan,
Elbóbiskol minduntalan,
Nem érdekli a választás,
Pártok között székházosztás.

Hej csak lemegy a metróba,
Mintha menne-de disznótorba,
Letántorog, letipródik,
Mozgólépcsőn apródonkint.

A legények várják már lenn,
Kérik „mért nem maradtál fenn?”
Kezében a „Fedél nélkül” –
Verik míg bele nem kékül.

Verik, verik, vígan verik,
Míg a földre le nem verik,
Ahogy a diót verik –
Föl se kel most már reggelig.

Odaszól egy pártembernek:
„Mért nézed ha embert vernek?
Adj egy pöngőt rád szavazok,
Nehogy a'szidd, geci vagyok!”

Választás van, választás van,
A halálra halasztás van,
Addig most már meg sem halok
Míg halált nem választhatok!

III

a szívemben van egy halott
az is lehet hogy nem van ott
az is lehet hogy én vagyok –
amikor már nem is vagyok

nocsak babám nocsak nocsak
a szívedben van egy bicsak
a halál is csuklik-csaklik –
bicsak helyén csak luk csak lik

magyar magyar minden magyar
rendőrmagyar hej körmagyar!
rendőr vagyok az angyalát
aki mindenhová belát!

ez a világ csak egy kocsmá
aki belép annak fuccs ma!
olyat ütök d' háromfele
beszakad a babám feje!

IV

anarchia anarchia
pia híján anarchia
píár híján anarchia –
ria-ria-hungária!

anarchia anarchia! –
kiáltott az Emberfia –
anarchia anarhülye
kezdődjék a heje-huja!

De szeretnék

Ad notam: „*Nem loptam
én életemben...*”

I

De szeretnék kormány lenni,
Multik között járni-kelni,
Míg a tőkét szopogatnám,
Új országom mutogatnám.

Dicsekednék fűnek-fának,
Nobnak, mobnak s a fifának,
Dicsekednék jobbra-de-balra:
Szavazzatok a futballra!

D'erre gondolni se merek,
Az országom gyorsan pereg,
Boldogságom kicsit nyom még:
Meddig leszek kormányon még?

II

De szeretnék bobó⁵ lenni,
Felhőkarcolókat venni,
Míg a pénzem mutogatnám,
Új derridám szopogatnám.

De szeretnék bobó lenni,
Ha kidobnak visszamenni –
Mint egy hobó a kidobó
Pofájától megdöbbenni.

D'erre gondolni se merek,
Milliárdom gyorsan pereg,
És mivel szívem nem dobog,
Azér' nem vagyok én boldog.

III

De szeretnék halál lenni,
Új kaszával járn-kelni,
Míg a kaszám élesítném,
Megállnék a gyorsvasútnál!

Hadd sírjon a sín sikongva,
Hadd sírjon a sár busongva,
Fülemnek édes e sírás –
Mind meghaltok az szentírás!

5 Bobo: Amerikában a fiatal, bohém életet élő burzsoák új típusát jelölik e mozaikszóval: bohém +bourgeois = bobo.

De szeretnék halál lenni,
Országúton menetelni,
Egy kis dombra a sírdombra –
Sírdombodra lecsücsülni.

De szeretnék halál lenni,
Csontruhában járni-kelni,
Míg jégszíved szopogatnám,
Koporsóim mutogatnám.

Csakhogy fogyok, egyre fogyok,
Merthogy én az élet vagyok,
Halál akart élet lenni,
A halálnak hálálkodni!

Tébolydai dal

Ad notam:
A horgosi csárda ki van festve

Énekli az egész elmeosztály

működik az elme –
elmeosztály
turulosztály káderosztály tankhadosztály
bolond lettem köztetek
nevemre vett köztetek
visszhangozzák

amióta megvagy
minden megvan
minden megvan minden megvan
számolatlan
6-os számú kórterem
képzeli – hát parlament
kialvatlan

én vagyok a nemzet –
világnemzet
az a nemzet melyiket a turul nemzett
döntsd el ide vagy oda:
élettér vagy kaloda –
szálláskörzet!

forradalmat kértél
hát én adtam
a hazának ahogy tudtam népet adtam
írott törvény iratlan
már a nyergem alatt van
puhítatlan

nem vagyok én zsarnok
csak akarnok
azt akarom legyen itt egy tornacsarnok
tornacsarnok stadion
lábaimhoz odajön:
„világbajnok!”

turulfejű szép lány
mért vagy árva?
mért tengsz-lengsz itt ha jó vagy még
közmunkára?!
autósztrádán zúg a köz
azt kívánja: levetkőzz –
mi az ára?

tébolydai lányok
hede lányok!
három napja egyfolytában
hede hányok
hánytam tegnap hányok ma
sugárban és bugyogva
van rá hány ok!

húzd ki agyfiókom
(hede) kiszellőzni
engedd babám eszem tokját
levegőzni!
de jó kinn a szabadban
szabad mit nem szabad benn:
nem kell győzni!

rohadékok vagytok
jaj de vagytok!
ha kinyíltok becsukódik
minden agy-tok
körök gyűlnek körökre
becsukódik örökre –
csak ti vagytok!

amikor az ész kezd
eszesezni
csak annyit mond csak annyit mond:
nesze semmi!
nesze semmi csak aztán
vágts tovább a pusztán –
világból ki!

tüneményes ember
most már tűnj el!
tűnj el lassan tűnj el gyorsan mint egy
bűnjel
//:mint eltűnik hirtelen
világból az értelem
s az éj elnyel://

Magyarnóták II.

2017-2024

Mi a mai teendőke?

*Posztpetőfi Sándor sírontúli
hozzászólása az Őcsényben
kialakult nemzet-vitához⁶*

mi a mai teendőke?
kérdezte a forgótóke
jelentől a jövőendőke
kék nyakkendőös úttörőke

mi a mai teendőke?
kérdezte az államfőke
mondd meg nekünk kis Katóka
te mindenre hajlandóka!

mi a mai teendőke?
kérdezte egy illetőke
kérdezte egy választóka
s megállt benne az ütőke

6 2017-ben Őcsény falu lakosai indulatos falugyűlésen keltek ki az ellen, hogy a magyar állam hivatalos oltalma alatt álló, „legális” menekültek (két család, néhány gyerek) pár napot ingyenesen üdülhessenek a helyi panzióban: a fogadóst megfenyegették, gépkocsiját megrongálták, a faluban lincshangulat alakult ki, a polgármester lemondott, az üdülést szervező csoport (Migration Aid) visszavonta kezdeményezését. Az esettel kapcsolatban a kormányfő úgy nyilatkozott, hogy abban „nem talál semmi kivetnivalót”, „nagyon helyes, hogy [az őcsényiek] határozottan, hangosan és érthetően fejezték ki a véleményüket”.

mi a mai teendőke?
kérdezte a hashajtóka
ki a bűnös? a sajtóka?
önhalálba sietőke?

mi a mai teendőke?
kérdezte a szőlőtőke
nova szőlő jó itóka
a jó népet butítóka

mi a mai teendőke?
kérdezte a halandóka
vér-ciróka hús-maróka –
össznemzeti lefolyóka

mi a mai teendőke?
kérdezte a Teremtőke
labdázni hány emberfő ke’?
és hol van a golf-ütőke?

mi a mai nyelvtörőke?
nyelvtörőke-csonttörőke?
törött bögre görbe bögre –
hörögve de mindörökre!

FOHÁSZ

védszellemünk! jó *nemtőke!*
nemzetünket megmentőke!
jöjj el értünk rettentőke
falu népét ébresztőke!

2017-10-02

Nótacsokor

Ad notam: „Látod milyen borus idő...”

1

(úgy ösmerlek)

úgy ösmerlek mint a rosszpénzt
mint háziasszony a kosztpénzt
látod mégis megválasztlak
pedig rám nem hat a maszlag

úgy ösmerlek mint a rosszpénzt
mint taxishiéna drosztpénzt
látod mégis megugatlak
pedig nem is akaratlag

úgy ösmerlek mint a rosszpénzt
mint kormány feje a közpénzt
kivesz ennyit kivesz annyit
kisvasútnyit erőműnyit

úgy ösmerlek mint a rosszpénzt
mint reaktor az orosz pénzt
nem orosz az nem is azer'
mindösszesen csak százezer

sebaj sebaj most már sebaj
vár rád Hawaii vár rád Dubaj
örömhír száll a nagy pusztán:
újra szép lesz Ūrgeisztán!

úgy ösmerlek nem ösmerlek
megszólítani nem is merlek
két malomban őrlünk mi
de egyikben sincsen semmi

2

(gondolkodtam egykor én is)

gondolkodtam egykor én is
de már nem tudom hogy mér is
nem gondolkodni sokkal jobb
láb dübörög: bal-jobb bal-jobb

törött bögre görbe bögre
indul a nép hóbörögve
felszed követ felszed talpfát
felszed omegát és alfát

így épül fel egy jobb világ
egy jobb világ egy jobb gulág
csinosodik épül-szépül
megválasztják világszépül

lélek mérnöke áll – költő
mögötte hány emberöltő!
vállát nyomja hány adóság
mit kirótt rá léthatóság

nem maradt már sok énnekem
azért vidám az énekem
letöltöttem mit sors rám mért
hazamegyek a babámért

száztizenhatéves kislyány
haja sincs már foga sincs már
de nekem ő így is kedves
ha meglátom szívem repdes

hogya neked nem is kellek
látod mégis belinkellek
belinkellek meglájkollak
rád is szelfizek maholnap

részletekről nem alkuszom
inkább küldöm az alkuszom:
ördög vigye az *egészet*
ha már ez a vers is kész lett!

3

(így élünk mi)

így élünk mi Hunniában
élünk élünk mindhiában
trombitaszó ébreszt reggel
rádióból jóhírekkel

aki magyar talpra ugrik
pedig nyugodt volt mindeddig
természete méla komoly
mint az égen felhőgomoly

annyit mond csak vagy annyit se
nem hatják meg a könnyek se
mit keres itt e sok vert eb
nála úgyszincs menekültebb

így élünk mi kaszárnyában
annak is egy kőszárnyában
kicsit sötét kicsit rideg
de legalább még a mienk

így élünk mi Hunniában
míg meghalunk mindhiában
meg is halunk de meg nem is
tisztá szívünk sajtó tövis

2017-10-13

NER-ART⁷

*Posztpetőfi Sándor felszólalása
a Parnasszuson, a Múzsák Ligetében
megrendezett első NER-költészeti
szümpozionon*

I

miért jó a NER-ART?
először is nem árt
sem fejnek sem emésztésnek
sem szögesdrótkerítésnek
és nem ismer határt.

másodszor is uralt.
ura felé terelt.
csillog arany kötőféke
nem kérdezi hírről *fake-e*
szájáról kiért perelt.

harmadszor is – ebek! –
ő a legeslegebb!
haza által ellenőrzött
kiköp minden langyos szerzőt
(pláne hogyha meleg!)

7 A szó eleji „a”-t az „ART” szóban kéretik illabiálisan, rövid á-ként (palócosan) ejteni. (Sz.Á.)

negyedszer nem fa-kard.
megvéd giz-gazt ugart.
isten kardja Attiláé
nem kér sok pénzt a trilláért
lesújt kire akar.

röptet turult s ölyüt
Föld-labdát gömbölyüt.
kit felvettek a listára
számíthat most a rostára –
szemétdombon helyük.

kezdődjék hát a rajt!
hallom is a robajt –
száguldanak a türk népek
szélén világ peremének
lábuk nem ér talajt.

disznótor – műsoros:
ki itt ma a soros?
ki itt ma a lópatájú
drótsövényen aki átjut
s nincs neki papiros?

isa hamu *pur*-art
begyógyítja a kárt
mit okoztál gilicének
hát szóljon az igric-ének:
legyőztük a halált!

NER-ART igen-igen!
mint üstökös egen
farkcsóvája csak úgy füstöl –
távozzék a nemzettestből
aki NER-idegen!

II

miért jó a NER-ART?
először is mer' árt
árt elmének árt gyomornak
(de nem árt a mélynyomornak!)
sivárra fest sivárt.

másodszor – népbarát!
mossa a nép agyát.
mossa mossa addig mossa
míg magát nép összefossa
s mindent önként ad át.

harmadszor is – szabad!
belek útján halad.
surrog lüktet mint a bélsár
melyre lenn a hősi prés vár
s lő-rés diadala!

kap-szoc-nac-pop-reál!
ha nincs – Isten kreál.
jutalmazza megéljenzi
veszi-viszi előjegyzi
népnemzeti hurál.

nemzeti l'art pour l'art!
országot ledarál.
pereg alá szemről-szemre
ahogy lánc pereg láncszemre:
zsarnokság vagy halál!

2018-09-15

Migráns vagyok

*Az idegenben bujdosó
Posztpetőfitől*

migráns vagyok migránsnak születtem
migráns felhő szállott énfeltem
hajnali ég hajlatán szállt: „kelj fel!
s menj míg mehetsz toronyiránt: Eiffel!”

hanem-hanem akkor hangot hallék
messziről rémlett fel mint rossz emlék
tömeg hangja orkán hangja felcsap
mint az égő nádasból csap kócsag:

„migráns felhő! itt többé ne röpködj!
nem neked szól ez a sok örömkönny!
annak szól az aki tőled megvéd
mint őt védi dísztribünön mellvéd”

bokor mögül akkor a jónép előlép –
határőrnép utónép előnép –
én is megállok a határátkelőnél
állsz csak te is pedig hát lelőnél

fujjol egyik hujjog másik: „migráncs!
fogvicsorít – fog-rács haj börtönrács
felhő illan az ég arcán – vert seb –
villognak a kések-kerítések

2018-10-17

Az én burkám

az én burkám olyan burka
mint másnak a lélek burka
mint másnak az előbőrke –
mint sorvégnek calambour-ka

az én burkám olyan burka
amilyet nem bír ki bárki
mint kit elkap gépszíj hurka
s üvölt ahogy torkán fér ki

az én burkám olyan burka
minden bőrnél többet bír ki
ha meglátja – aki birka
utamból csak az nem tér ki

burkám burok – fel nem törnek!
burkám zárka – szólj az őrnek
szólj a bőrnek: táguljon ki!
aki benn van mind jöjjön ki!

mert kik ott benn zárvatársak
csak idekinn lesznek mások
érik őket zaklatások –
mindig mások a leprások!

rajtuk ár-jel fityeg bőrjel –
csillagjelek árja – vérjel!
készülődik vég az égben
most kezdődik ami még nem

mért nem lehet burka bárkin?
mért nem lát át testi burkon?
kunkorodik bár bogárként
kokárdaként csipkebokron?

burkás tömeg és burkátlan
vánszorognak de ruhátlan
vánszorognak szívgyödörbe
akkor látják sírgödörbe

de forgószél támad orkán
szárnyakba kap – szárnyas oltár –
így bont szárnyat aki volt már
átsuhanva teste burkán

2018-11-08

Csúrdöngölős

most jöttünk meg az Okéságból
Jófejségből a Szupiságból
de már mennénk is vissza
de már mennénk
de már mennénk
is vissza
da-ra-da
zöld erdőből a határsávba
szögesdrótos de gátugrásba
határfolyót átúszva

határfolyót általúszva
daraj-dara-dara

most jöttünk meg az Anyánkságból
el hova küldtek az Apánkságból
most jöttünk meg végszóra
most jöttünk meg
most jöttünk meg
kisbusszal
da-ra-da
kisvásárból a nagyvásárba
csontvásárból a bőrvásárba
de azt halljuk: menj vissza!

de azt halljuk: menjél vissza
da-raj-dara-dara

most jöttünk hede Csúcsisztánból
Bezzegisztánból a Rémisztánból
táncot járva csárdásra
táncot járva
táncot járva dervis-had
da-ra-da
Csontisztánból a Vérisztánba
Vérisztánból a zárt osztályra
átvonulunk lármásan

átvonulunk nem tanulunk
lármás had dara-da

most jöttünk meg a Nagypályáról
vip-páholyból de terepjárón
mit kérsz tőlünk háromra?
most jöttünk meg
most jöttünk meg bárhonnan
da-ra-da
bal lábáról a jobb lábára
jobb lábáról a bal lábára
általvette de rárugta

általvette de rá is rúgta nem hagyta
da-da-rada

most jöttünk meg a láncfűrészsel
tánclépésben a nyak-fűrészsel
de már mennénk is vissza
de már mennénk
de már mennénk is vissza
da-ra-da
frontországból a hátországba
párt-csigaházból az országházba –
vizet a szél fodrozza

vizet a szél fodorozza-porozza
da-ra-da

most jöttünk meg az Azámságból
Bezzegségből a Hazámságból
de már mennénk is vissza
mégis várunk
mégis várunk naphosszat
da-rada
koncoldából a vagdaldába
szív-zúzdából az agy-zúzdába
a szegényt ág is húzza

a szegényt az ág is húzza
daraj-dara-dara

most jöttünk meg az Árpádsávból
Ős-buja-földről az Ugarságból
de nem megyünk már vissza
de nem megyünk
de nem megyünk
mink vissza
dara-dara
hontiprásból az öntiprásba
öntiprásból a népirtásba
kezdődjék hát a hajsza!

2018-11-05

Eredeti felhalmozások kora

ezen immár ne szarozzunk
összünk inkább és szorozzunk
vagy sírokat koszorúzzunk
kiét – egyre megy!

az a lényeg hogy szerezzünk
kart-lábat-orrt ékszerezünk
lopjunk-gyűjtsünk-készletezzünk
tőkénk – úri kegy.

közös hasznon ne osztozzunk
másokat kipasszírozzunk
egyfolytában kaszírozzunk –
nincs más egyszeregy.

étvágy-létvágy a pénzvágyunk
gyalázatban vetve ágyunk
ha látjuk is ne okádjunk –
ilyen a siker!

és halásszunk és vadásszunk
mint a szélvész nyargalásszunk
fenekekbe markolásszunk
tegyük ami kell.

landroverrel furikázzunk
off-shorokba futkorásszunk
„miénk a vár!” – vihorásszunk
fátyol rá s lepel.

fő hogy csórót megalázzunk
idegent megregulázzunk
ha kérdeznek gurgulázzunk –
te is törekedj!

huj-huj hajrá! – így hurrázzunk
beárazva parolázzunk
aranylázban épül házunk –
gyűl új gyúelegy.

EPILÓGUS

gyűjtsd a tőkét ne siránkozz
ne szisszenj minden szilánkhoz
hű a jó nép zsarnokához
mint ormához hegy.

ne szaladgálj fűhöz-fához
légy hű isten ostorához
és az első milliárdhoz
érte verekedj!

milliárdot milliárd hoz
nem is kérdi úgy jön házhoz –
állam sorssal biliárdoz’
rajta égi jegy.

egyik nulla ragad máshoz
úgy ragaszkodnak egymáshoz
mint a holtak hullaházhoz
mint az enyvhez enyv.

ne tartsd magad fékhez-gáthoz
semmihez ami korlátoz
ne engedd hogy visszaváltozz:
visszaemberedj!

2019-08-02

Lengyel Laci ha felül a lovára

Betyárdal

Lacinak a hetvenedikre

*Ad notam „Esik eső, szépen,
lassan cseperög...”*

1

Lengyel Laci ha felül a lovára
a Pártközpont nem írja a javára
szállj le szállj le magas lóról aszongya
de akkor ő már a rendszert tiporgya

2

Lengyel Laci a folyosón beszélget
hogy megy – jól megy – nálatok a KISZ-élet
hej mehetne jobban is az! – kiáltja
haragjában egész rendszert leváltja

3

Lengyel Laci ha a lovát ugratja
azt hiszi az egész ország: ugratja
benevez a nagynemzeti vágtába
így kerül a lovasnemzet hátába

4

Lengyel Laci ha megmondja – az úgy van
ne akard hogy az igazat hazudjam
fox-nyúz fék-nyúz a hírcsárda ezt ontja –
az igazság hazugságon cikornya

5

Lengyel Laci ha felül a lovára
Antall József nem írja a javára
pandúrt küld rá betyározza-sározza
de akkor ő már a rendszert sorozza

6

Lengyel Laci ha felül a lovára
egész világ odafigyel szavára
Kissinger és Fukuyama hallgatja
összenéznek: „ördögadta jól adja!”

7

Lengyel Laci ha felül a lovára
Sancho Pansa szélmalomnál bevárja
ez lesz ez lesz szélmalomharc a végső
nevét dicsőségtáblára fölvész

8

lova lova lova viszi Keletre
visszahúzná de csak viszi töretlen
Ali basi: füge pálma gázüzlet –
örményölő kopja tövén feszület

9

Lengyel Laci ha felül a lovára
Orbán Viktor nem írja a javára
betyárból lesz legjobb pandúr aszongya
láncos sajtót őellene uszítja

10

Lengyel Laci ha felül a lovára
mint a szélvész úgy vágat fel Budára
várja már a törökbasi iroda
asztalra csap: basi Buda nem oda!

11

Lengyel Laci rosszfát nem tesz a tűzre
azt kéri csak hatalomtól: betűzze
mene tekel és ufárszin – falfirka
éljen ki palotafalra felírta!

12

a türelem minden dolgok királya
Lengyel Laci szép csendesen kivárja
kivárja hogy jó Budavár szabad lesz
újra szép lesz tündérszép lesz a Gangesz

13

Lengyel Laci sej a lovát ugratja
csak az időt jókedvében múlatja
zsarnok idő nyakadra hág – véged van:
annyit szól csak: hetven vagyok nem hatvan!

2020-11-07

De szeretnék

de szeretnék oltakozni
oltás ellen tiltakozni
sino-pfizer-astra-szputnyik –
egy urbánus egy narodnyik.

de szeretnék oltakozni
vakcinákkal töltekezni
sokféleség táplál laktat –
varietas sej delectat!

míg az oltást kapogatnám
felkaromat mutogatnám
oltás helyén piros foltot
holtak közt egy boldog oltott.

dicsekednék jobbra-balra
nem kerültem ravatalra.
forog fejem mozog lábam
világok legjobbjában.

de szeretnék oltakozni
évszakonként váltakozni
egyik évszak lenni rontás
másikban meg ellenoltás.

de szeretnék oltott lenni
ötforintért pfizert venni
hat forintért sinopharmát
hét forintért kiló almát.

de szeretnék örömben
táncot járni börtönömben –
szabad lélek szabad égbolt
kiszökni én-karanténból

de szeretnék oltakozni
még egy kicsit éltekezni
mint ki tudja – *vírus kaput!* –
halál ellen oltást kapott.

2021-02-11

Ilyen nyákok olyan nyákok

*A Csapos középre helyezkedik a
libernyákok és bumburnyákok
közti szóváltásban*

megjöttek a libernyákok! –
bömbölték a bumburnyákok –
azt gágogják: jogállam
kispadról a ligában.

megjöttek a bumburnyákok
egyik nyökög másik nyákog
vékony nyakú nyápicok –
ország arcán légypiszok.

megjöttek a libernyákok
lebernyeges szószátyárok
mögöttük az erények
kullognak mint görények.

megjöttek a bumburnyákok –
morogtak a libernyákok
labda pattog – köténycsel –
csak a bíró köhécsel.

lelátókon cimbornyákok
szotyolázó bumburnyákok
héjat köpköd nép fia
meg az egész maffia.

megjöttek a libernyákok
megkaparod: buzernyákok
nem azt mondom hogy azok
csak nem rájuk szavazok.

megjöttek a libernyákok
fogadkozó ós-rinyákok!
csipkét zokog pityereg
minden brüsszeli gyerek.

megjöttek az embernyákok
lézerszívű lúzernyákok!
eb ura fak'! csacsacsacs!
nem koronáz Ugocsa!

bevonulnak bumburnyákok
szóröptető turulnyákok
szurony-erdő – a szárnyak
merednek mint kaszárnyák.

lágyan kérjük szinte fáj már –
nincs több ajnár – ez itt Weimár! –
több engedményt nem teszek! –
ide a pénzt természetek!

rárontani a hazára?
dacol mikor vesztegzárral?
hát csak ehhez értetek? –
hol a pénzem vérebek?!

brüsszelnyákok mit rinyá'tok!
mért nem adtok több buznyákok? –
a pók hálót sző s kivár
ideje van – bölcs bogár

ilyen nyákok olyan nyákok
kulákok és szerednyákok⁸ –
nád a szélben hajladoz
ki nem érti – nem orosz.

végetek van undornyákok!
hány sz rám? én rád visszahányok!
jól lehányva mindahány –
ki bumburnyák velünk hány!

8 *Szerednyák* (средняк) oroszul a.m. középparaszt. Kicsit bővebben: „ingadozó középparaszt”. A szegényparaszt és a gazdagparaszt (kulák) között ingadozik: nem tudja eldönteni, kinek az oldalára álljon.

bevonulnak a kutyások
vonyítva a bumburnyások –
hej kutyaszív kutyaszív!
kimond mindent s visszaszív.

mi kell nektek libernyások? –
kérdézték a bumburnyások –
alkotmányon cukor-nyák?
emberjogi cikornyák?

vezetnek a libernyások
tíz góllal a bumburnyások
nem vérre megy kapura
gólt kap – nem kap – nem para!

eh nyomorult libernyások
mi a pálya nem tudjátok!
rendet tenni eljött végre
a világ új szuveréne!

Keletről jön büntetésnek
létparancs mit kőbe véstek
hunok unott műsora –
címe: „Isten ostora!”

.....

végetérnek tivornyákok
így-anyátok-úgy-anyátok –
hazamennek libernyákok
hazamennek bumburnyákok
hazamennek legények
(nem is olyan szegények)

könyöklünk a kocsmapultnál
Attilával a nap múltán
Mai Kocsma – Mai Nap
míg leszáll az alkonyat.

Budapest, Vírus Éve, Nyár
2020-07-31

Elvonási tünetek

*A Színház- és Filmművészeti Vándoregyetem
összes hallgatójának és oktatójának ajánlja
Posztpetőfi Sándor néhai vándorszínész*

elvonási tünetek –
közöttük kis szünetek.
egyre jobban hiányzik
a szabadság – hiánycikk!

hiánycikk mint levegő
porszemcsék közt lebegő.
elfogyott de nem tudják
csak mikor már kapkodják.

dünyögj hát egy más mesét
hátha megszül vemhes ég
hátha megszül vemhes ős
elődjével viselő.

a nyár elment itt a tél –
nyakba akasztott kötél.
mi is mennénk elfele
de most már csak felfele.

mi állunk a színpadon
az is lehet kőnpadon.
sors kezében a vonó
közfigyelmet elvonó.

élet könyvét megeszik –
megtehetik azt hiszik.
hogy elég egy tollvonás
s nincs utolsó felvonás.

mind ki játékot elunt
lelép – *omnes exeunt.*
kitolt díszlet: pirkadat.
üres a tér s úgy marad.

2021-02-12

Pulp fiction

apokaliptikus klimpírozások

1

anyuka és apuka
ketten vacsoráznak
hol vannak a gyerekek?
sötétben csiráznak.

gyertek gyertek kis csirák
ti is vacsorázni
anyukák és apukák
fognak most csirázni.

jó mindenütt de legjobb
ahol a legrosszabb.
jó a zab? a korpa jobb? –
vitáznak naphosszat.

apuka és anyuka
nem a földön járnak –
ez a béke záloga
s csókjuk bimbájának.

2

anyuka és apuka –
a fényképhez fény kell! –
apun öltöny – alpaka.
anyukán kötényke.

pillanatkép – ráfogás.
ölükben két pöttöm
kezdődik a nyafogás
ülnek mintha tűkön.

istenem de boldogok! –
boldog család nincsen! –
mint mosolygó hot dogok
talpig szív-bilincsben.

3

anyuka és apuka –
hisz ők csupán chipek
nevek miket robot kap
sejtet ha felcsippent.

hisz ők csupán kémcsövek
két szép bébilombik.
fut a program – bájcseveg
robot és robotnyik.

anyuka és apuka
úgy követik egymást
mint árnyékot Nap követ
csetlés követ botlást.

4

anyuka és apuka
fojtogatják egymást.
istenem de boldogak
esznek-isznak folyvást.

beülnek egy mekibe
jön a burger bigmac –
mekegnek és makognak
jól kijönnek itt meg.

anyuka és apuka
nem értik meg egymást:
chiliset kér anyuka
apuka meg hagymást.

eveznek lét farvizén
lapát csobban vízben
kibuknak e kis izén –
nem egyeznek ízben.

5

anyuka és apuka
mennek a tévében
tetőfokán hangulat
nép sír jókedvében.

padon egyik elhever
másiknak van szatyra
valakit épp fejbe ver –
mély a lélek bugyra.

anyuka és apuka
vígan hahotáznak
majd kiesnek facebookon
pedig csak kukáznak.

„vagyok tehát lájkolok” –
ez a hitvallásuk.
lét házában új lakók –
nézik a kukások.

6

anyuka és apuka
oltás mellett állnak
nem is állnak lobognak
vígan agitálnak.

édesanyám covidos
járja szegény végít –
kis kórházunk fapados
nem jutott más néki!

gyógyítanak százakat
ezreket imával
úgy múlik el láz oka
mint a tegnapi mával.

7

Gulyásgergely aszongya –
a teremben csend lesz
átrepül egy kisz'angyal
félszárnyú de repdes.

Gulyásgergely aszongya
– senkinek sem kedvez –
hej ma még csak hétfő van
de holnapra kedd lesz!

mit is mond hogyishívják?
én már nem is mondom –
iskolában tanítják
odafenn a Holdon.

8

anyuka és apuka
megint sorban állnak
maszkok között topognak
mint egy maszkabálban.

állnak egy sort állnak csak
bármeddig elállnak
lassan őről állkapcsa
a nép államának.

állnak hitért tolongva
de vége a bálnak
ciróka és maróka –
sókristályá válnak.

hazamegy két sóbálvány
hazatopog pingvin
ám egy sarki kiáltvány
visszahív mint mindig:

vissza vissza árulók!
beállni a sorba! –
marsok szólnak indulók –
be a főműsorba!

itt megáll a tiszta ész
megáll értéktöbblet
elkotródik klímavész –
kihuny minden tablet.

9

apuka és anyuka
köztük a kis Nerke
nyújtaná de nincs nyaka –
nem épp csont és bőrke.

hárman vannak a fotón
három milliárdos –
terjeszkedik a beton
épül Aszfaltváros.

de te inkább ne szavalj
te kis erdővédő!
észt nem adott hivatal
ad majd ívet – kérdő!

azt kérdezzük kivel vagy:
ellenünk vagy értünk?
kitölteni ne lankadj
mert még félreértünk.

de mert minden véget ér
jó véget vagy rosszat
pályájáról Nap letér
bár még visszakozhat.

kivágódik várkapu:
mennyi-mennyi Zrínyi! –
úgy rohan ki mint a nyúl
új életet nyerni.

10

anyuka és apuka
vígan paroláznak
betemetik árkokat
boldogan laláznak.

végetér a háború
kidől minden polgár
pedig küzdtek emberül
szívük volt az oltár.

táncolnak a tűz körül
korroborit járnak
árja párja – iszkiri
kéményfüstté válnak.

új idő jön új barom
most már úgyis mindegy –
héjanász az avaron
szívük mélyén mintegy.

11

anyuka és apuka
ketten tévét néznek
így múlatják napjukat –
sztárokat ekéznak.

jönnek-mennek celebek
égen ahogy felhők
mélyen érző ölebek –
sok fel nem nőtt felnőtt.

de végetér giccsparád'
felfeslik a semmi –
nem is tudom hány család
kezd most eszesedni.

az országban járvány van
dögvész vírus pestis
egy kanál méz kátrányban
megoldhatná ezt is.

kifakad Cecília:
„hol marad az oltás?
padre madre figlia –
oltakozzál elvtárs!”

megyek én is oltatok
szomjam oltom étlen
miért ti már voltatok? –
kérdés száll idétlen.

anyuka és apuka
dühe fennen árad
akinek nem facebook-a
ne vegye magára.

arra jár a Nép Fia
valamilyen Tartuffe –
a nép ezer gondbaja
hú szívébe tört döf.

Ő már ilyen – fáj neki
mi népnek csak fájhat.
ki a bűnös? jaj neki!
azt a kutya fája!

nade-jade semmi baj –
rendeletből rend lesz
anyuka és apuka
húst kér a körethez.

húst kér húst – de emberhúst!
rég emlékek ébred –
a Föld újra várandós
veti szemét Égre.

12

apuka és anyuka
az űrbe kimásznak
eltűnnek egy fény-lyukon
nincs rá magyarázat.

égen fénylő csillagok
most már ők is ketten
azt éneklik: „kazacsok!” –
világ szíve retten.

2021-03-18

Nagy Magyar Mágikus Genderkabaré

(Belépés nem akárkinek)

Ad notam: „Libernyákok,
bumburnyákok”

ilyen nyákok olyan nyákok –
nem beszélve *szivárnyákok!*
köztetek ha lehetnék
hej transznemű leventék!

szorulnak most gendernyákok
mindenféle undornyákok! –
zsernyákállam üzeni:
a problémát kezeli!

„libernyákok – nyamvadt nyákok!” –
vonyítják a csalogányok
egész sajtó vonyítás
láncon tartják – nem vitás!

androgünök Vesta-szúzek
törvény körül kergetőznek –
nem nélküli angyalok
között a vágy andalog.

hej apákok hej anyákok!
nyakunkon a brüsszelnyákok!
a polimorf perve'zek!
(én már nem is tervezek)

„védőbástyán hazánk nem lyuk!”
falvédőre ezt ajánljuk –
ki e lyuknál kilyukad
azoknak meg anyjukat!

vezér kezében nyunyókák
párt-genossék – pirinyókák
recefice-zime-zum
vaze csak rád szavazunk!

„jól van jól van talpnyalókák!” –
fülük tövét vakargatják
ó parlament – furcsa ól:
ha egy rőfög száz csahol.

maradjunk meg most már ennél:
nem nem válik nemtelenné –
hadd csacsogja Cipollánk:
két nem van csak s egy család!

ki vagy mi vagy? valljál színt má'!
nemek ellen ki uszít má'?
nem uszítás – intelem! –
csattan fel egy nemtelen.

TANULSÁG

egy a nemünk: *meglett ember* –
többit oldd meg szerelemmel!
testünk-lelkünk harmata
nem lesz állam gyarmata!

2021-07-08

Nóta-Ország

Ad notam: „*Piros volt a...*”

*Testvéri üdvözlettel a NER új
himnuszának*

[Énekleli az egész Ország]

madzag volt a gatyapőcbe' nem spárga!
előre megy Nóta-Ország nem hátra!
egyről így jut száz év múlva kettőre –
de mi lesz ha a hátra van előre?

hurka – kolbász – lakodalom – dalárda!
tanácskoznak a nagy népi hurálba'
az a döntés az a döntés születik
mindenkinek fizetésit emelik

előre megy Nóta-Ország nem hátra
nincs szüksége hatalomnak korlátra –
klímavészben tör előre – nincs rá szó! –
taps vezére ahogy fütyül úgy táncol!

hurka – kolbász – fáklyásmenet – petárda!
nem hátrál meg inkább meghal a gárda –
hogyan lett ez mind milliárdos ne kérdjed
elnyeri jutalmát a nép erénye!

fogvicsorda – bőg a csorda – hír-csárda!
béke menet gyalogmenet mocsárba'
térdig süllyed állig ér már de ő megy –
háta mögött egyre nő az iszaphegy

előre megy Nóta-Ország nem hátra –
rákapott erre az újabb mantrára
előre a szakadékba – op'pardon
ugorjunk át e szomorú akkordon!

ne keresd a falurosszát csuhajja!
ki a tüzet úgy oltja hogy csiholja!
durrogtat csak a gemenci határban
nem talált de van még golyó a tárban!

én vagyok a Magyarország egyedül
a szívemben Dankó Pista hegedül
a szívemben luxusjachtos tivornya
erdő-mező kicsi falum fatornya

most vettem egy kisebb bankot nem drága –
előre megy Magyarország nem hátra!
nem gond a pénz édesanyám gondold át
vegyél rajta nekem sertéshízalaldát!

idő idő aranyidő te drága –
előre megy a mutató nem hátra!
hálaisten földi isten mulandó
azért olyan amilyen mert halandó.

ityeg-fityeg a hatalom – leválik:
„menj már Öreg!” – ne maradj itt halálíg!
vezércsellel ér véget a hadjárat –
mennie kell a Türk Tanács Atyjának!

előre folyik a Tisza nem hátra –
a folyását átalussza ámbátor
csillagos ég alszik benne – szelíd csend
ácsi! mondja bulibáró s ráreccsen

előre megy Nóta-Ország és hátra
Pestre előbb s kompon vissza Budára
már csak egy harc a legvégső van hátra –
s telleni fog mindenkinek farhátra!

UTÓNÓTA

ingyom-bingyom tutáliber – ne hátra!
ha kell állj ki – ne légy liber! – a gátra!
aprítsd őket – suhints mélyet erőset
ahogy te tudsz olyan csontot-törőset!

kértem kértem könyörögtem – sújts má' le!
érjen véget a te szíved türelme!
de te látod nem sújtottál nem és nem
így fogyott el lassan az én türelmem

nem vagyok én turkológus turáni
inkább vagyok onkológus vagy bármi
mégis ősi csontok között turkálók:
szittyák voltunk valaha nem bankárok!

két lépés előre aztán egy hátra –
öszökélem a lovamat vágára
de az csak áll lecövekel egy helyben –
mindegy így is vágázik a fejemben!

megjöttek a közmunkások – nótára!
azt dalolják: „nincs szükségünk kvótára!”
csárdást jár a közszolgálat M1-en
vele járja egész Ország – avagy nem!

2022-01-12

Legjobb dolog a világon⁹

Ad notam: *Megismerni a kanászt...*

megismerni a magyart
hű piárosáról
sorvégekre odavarrt
rímek járásáról –
seeeejjj!
élet élet legjobb élet
osztályrészemmé lett
irigy világ nem adom
akárhogy is kéred

9 „A világ legjobb dolga magyarnak lenni” – a magyar állam kultúrpolitikájának e „vezérgondolat” köré kell szerveződnie – fogalmazta meg 2022-ben a *Kommentár* című folyóiratban Szabó László, a NER kulturpolitikusa, a Magyar Teátrumi Társaság titkára, a Nemzeti Színház kommunikációs igazgatója: „a magyar kulturális politika feladata egyetlen mondat hirdetése, ami a következő: a világ legjobb dolga magyarnak lenni!”

ki magyarnak született –
fene a jó dolgát! –
versben nem tart szünetet
rímbe csak úgy turkál!
seeeejjj!
lenni lenni magyar lenni
lenni nappal s éjjel
de nem lehet mindenkinek
ilyen szerencséje!

napvilág és holdvilág
összenéznek ketten:
„magyar lenni *de király!*
csak hát lehetetlen!”
seeeejjj!
kattan kattan be-kikattan
nyelv a lét-lakatban
ne keressed az értelmet
ebben a kis dalban

nincsen élet e kívül
vagy mutasd meg hol van!
de a kezed letörjük
hogy ha benne toll van –
seeeejjj!
ita-vita dolce vita
ez aztán a vita!
non est extra Hungariam
vita s már mióta!

ha Föld Isten kalapja
ő bokréta rajta –
nem az számít ki kapja
hanem hogy ki marja:
seeeejjj!
nincs jobb dolog a világon
mint magyarnak lenni!
nincs jobb dolog – vágod? vágom! –
mint ezt ünnepelni

identitás-versenyben
a magyar az első
befutó a versemben
vagy maga a vers ő –
seeeejjj!
sportág sportág versenysportág
identitás-sportág
sportállamban ugyanis
vállik minden sporttá

nincs jobb dolog a világ-
a világon – ritty-rotty! –
mint mikor a holdvilág
napvilágra rárogy
seeeejjj!
alkony alkony világalkony
égnek befellegzett!
a boldogság illanékony
nagyon furcsa szerzet

tételmondat dördül ím –
márkanév vezérelv!
édesfiam Vendelin
Szindbáddal ebédel
seeeejjj!
„nyájam nyájam birkanyájam! –
énekelt a farkas –
majd elcsurran már a nyálam –
bégess csak ne hallgass!”

széllel bélelt gondolat
ne bántsod magyar embert
talál mondani olyat
mit idáig nem mert:
seeeejjj!
nagy kár nagy kár minden agykár
haj rettentő nagy kár!
egy károsult – agykárosult
annyit se mond hogy kár!

ne legyen az én nevem
Posztpetőfi Sándor
ha tudom hogy nemzetem
mit ért ez a *charmeur*
seeeejjj!
legjobb dolog a világon
a világon már most
lenni magyar hede magyar
magyar milliárdos!

EPILÓGUS

irigykednek csillagok
ágaskodnak népek
égből harsan: „ki a jobb?”
aztán végítélet –
seeeejjj!
élet élet végítélet
nincs benne kímélet
magyarnak lenni legjobb
még ha nem is élek

ez a legjobb háború
az a legjobb béke
minden jó ha vége jó
s végének is vége –
seeeejjj!
élet élet semmi élet
nem marad a Földön
pár napot még visszaélek
aztán ezt is törlöm

2022-06-20

Én ispánom jóispánom

Ad notam: „Mit csinálnak
Magyarhonban?”

Hispán vagyok – hispán ispán!
(egy kicsit római is tán)
őrült spanyol! – nem őrültebb
mint a múltból más kisértet

ispán vagyok – főfőispán!
nem afféle kis pisis pán!
a Nép *spanja*! ez a *cool* most:
Nobel-díjas rezsibiztos!

Ispán! Ispán! – zúg a tábor
bé-középről arénából
táncolj árnyék! táncolj bábú!
gladiátor aranylábú!

Ispán! Ispán! – dohszag szájból
hunyt országé sírvilágból
terjeng édes hullaillat
de nem azé akit illet

béfoglalják alkonyatba
alkotmányos könyomatba
ember térül törvény perdül
futószalagról legördül

én ispánom jó ispánom
szerelmes hasonmásom
megjegyezni vagyok bátor:
nem vagyok csak imitátor

én ispánom jó ispánom
szívem csücske – *online-másom*
szívkamrából a pitvarba
ménkü nem csap *avatarba!*

én ispánom jó ispánom
rég megsárgult népújságom
sapkát gyűrögető másom
büdösparaszt-tipródásom

láng-tollát páva megrázza
úgy röppen vármegye-házra
láng csap az ódon tetőre
be is szakad egy-kettőre

„színlelem de nem is vagyok” –
tapsviharban ördög gagyog –
alkut köt aki nem kába
vérét adni mindhiába

én ispánom jó ispánom
ne kapj engem igazságon!
hazudni kell? te csak kezd el
folytatom én – örök trickster

mit csinálnak Magyarhonban?
új középkort – de suttyomban
és a népek? tiltakoznak?
csak szavakkal kardlapoznak

édeshazám drága tömlöc!
csapból is te ömlesz gömböc!
húzdrácigány! – zeng a kóda
jobbágy-szívnek Örömóda!

.....

új hitek remények szentek
ismét semmi ködbe vesznek
szabadság fakuló emlék
marad mi volt – ködlét nemlét

2022-07-19

A Helység kuvaldája¹⁰

ahhoz képest nem rossz
ehhez képest szar –
Fő-Rossz és az Al-Rossz
békéről szaval.

ahhoz képest *bullshit*
ehhez képest *fuck!*
kőtáblákba vésik
mit a nép akar.

nem akar az semmit.
ilyen már a nép.
halni akar semmint
élni kicsit még.

ahhoz képest béke
ehhez képest *war* –
állam menedéke
de csak mely lator.

jön béke barátja
jön Bagaria!
mit ígért beváltja –
lesz „ria-ria”!

10 kuvalda = kovácskalapács, pöröly oroszul

olyan „ria” lesz itt
Föld is felriad –
robajlik visszhangzik
rakéták raja.

csak egy kis polémosz
dehogy háború!
két testvérnép – démosz! –
ha összeborul.

lecsap béke ölyve
saskeselyüje
mint wagner-pörölyyel
a „Z” betűjel.

huhog béke baglya
alkonyati hang –
örökbéke foglya:
ketrecbe zárt Kant.

jöjj *defensor pacis* –
égből békejobb! –
legyen örömtánc is
melytől talp sajog.

áll Háború Háza
áll mint Dar al Harb
békét magyarázza –
borsóra hányt fal.

áll a Béke Háza
áll Dar al Szalam
háborút anyázza –
nincs is rá szavam.

jön béke kovácsa –
várja már a Hely –
fejbe kalapáccsal
szögeket bever.

háborúnak kampó!
sőt kettőskereszt!
mint a temetőben
olyan béke lesz!

2023-04-26

Hej kuvalda kuvalda...

*A legrövidebb
orosz szmúta margójára*¹¹

Ad notam „*Hej halászok, halászok...*”

hej kuvalda kuvalda¹²
végetér a szavalda
eljött tettek ideje
ne kérdezd: a tied-e?

-
- 11 Mivel a költő nem állíthat minden verssora mellé értelmezőszótárt, azért most Posztpetőfi Sándor magyarnótában előadott felszólamlását az egynapos orosz szmúta (másként: „Prigozsin-zendülés”, „Wagner-puccs”, „Marcia su Domoj” [‘Mars haza!’]) tárgykörében, a vers közreadója segít értelmezni az idegen nyelvű kifejezéseket, szavakat. Mindjárt az első ilyen szó – a „szmúta”, ami az orosz történelemben ciklikusan ismétlődő zavaros idők, interregnumok bevett megnevezése.
- 12 *kuvalda* = kovácskalapács, pöröly. A Prigozsin által 2014-ben létrehozott „Wagner” magánhadszeregben az árulók, dezertőrök kivégzésére használt hóhérszerszám. A kuvaldával végrehajtott kivégzéseket több videofelvételen is megörökítették és közzé tették). Amikor 2022 végén az Európa Parlament kezdeményezte a „Wagner” Katonai Magánszervezet (orosz betűszóval: CSVK) *terrorista szervezetté* nyilvánítását, Jevgenyij Prigozsin egy videoüzenet kíséretében hegedűtokban (!) küldte el az általa „felosztatottnak” nyilvánított Európa Parlamentnek címezve a kuvalda vérpettyezte markolatú mását, amelyen a „CSVK Wagner” markolatba gravírozott neve volt látható.

hej kuvalda kuvalda
végetér a csaholda
térkép a táj – hoppácska! –
hullik rá a bombácska

hej kuvalda kuvalda
csillagos éj drón-hullda
merde! – kiáltja a gárda
vágva magát *en garde*-ba

hej kuvalda kuvalda
végetér a sivalda
bréking! – békét kötnének
pörölyfejű pribékek

hej kuvalda kuvalda
hóhérokból dalárda
röpködnek a bazdmegek
gigászok ha küzdenek

hej kuvalda kuvalda
dollár-s rubel-gurulda
oda gurul vihogva
nem is várták ahova

hej kuvalda kuvalda
te legjobb népnevelde
céllovölde pénzverde
hőzöngőknek herélde

hej kuvalda kuvalda
vérpad helyett rivalda
seggberugda-valagda
fába féreg-szorulda

sej nem ide nem oda
menetel az armada
országúton menetel:
Ufárszin s Mene Tekel

leperegnek a percek
hazamennek sztrelecek¹³
jó volt szép volt ami volt
lövésük sincs hogy *mi* volt

jó volt szép volt ne bazd meg –
opricsnyik-had¹⁴ hazamegy
sírvilágba megtérnek
kutyafejű sintérek

13 *sztrelecek* = muskétások. A 16. században IV. Iván által felállított, a 17. században közel 40 ezer főre duzzadt első orosz állandó hadsereg, amelyet az 1682-es és 1698-as sztrelec-lázadás (sztreleckij bunt) leverése és kegyetlen megtorlása után Nagy Péter feloszlattott.

14 *opricsnyikek* = a IV. (Rettenetes) Iván cár által a 16. században a bojárok (korabeli oligarchák) terrorizálására felállított, mintegy hatezer főt számláló félelmetes hatalmú erőszakszervezet tagjai

mögöttük dekabristák¹⁵
meg a gekacsepisták¹⁶
csizmáról port lerázzák
míg a népet leprázzák

leprázzák a butuskát
anyázzák a Mátuskát
fél órán át anyáznak
csak azután vitáznak

hej kuvalda kuvalda
össz nemzeti szapulda
én tégedet te engem
nagyipari méretben

hej kuvalda kuvalda
össz nemzeti lapulda
nem fáj fejem nem szól szám –
a szerszámom világszám!

15 *dekabristák* = az I. Sándor halálát követő rövid interregnum során, 1825 december 25-26-án a cári rendszer megbuktatására szőtt, gyermekes módon kivitelezett katonai államcsínykísérlet résztvevői, illetve az ezt támogató tisztek, nemesek, értelmiségiek együttes megnevezése.

16 *gekacsepisták* = az 1991 augusztus 19-én saját kabineteje által Gorbacsov ellen, a Szovjetunió megmenetésére indított államcsíny botcsinálta puccsistái által létrehozott állami bizottság (GKCSP = Rendkívüli Állapot Állami Bizottsága) tagjai, akik államcsínyükkel sikeresen sírba tették a szovjet államot.

hej kuvalda kuvalda
népnemzeti kukulda –
hallgatásom aranyba
foglalva de smaragdba

úgy hallgatok mint a sír
mint ki múltat visszasír
birodalom – néma múlt
mamutként ami kimúlt

gyerzsávnyiki impérci¹⁷
kegyencek kik egy percig
támad köztük hőzöngés
meg egy pici vérengzés

wagnerovci putyinci¹⁸
puccs de csak inci-finci
jöttek-láttak-nem-győztek –
kicsit üveggyöngyöztek

2023-06-01

17 *gyerzsávnyiki, impérci* = erősállampártiak, birodalompártiak

18 *wagnerovci, putyinci* = a Wagner magánhadsereg (CSVK Wagner) tagjai (körülbelül „a wágneresek” jelentésében), illetve a putyinpártiak (körülbelül a „Putyin mellett kitartók, Putyinhoz hűségesek” jelentésében). Az oroszban az „-iszt” (-ista) képző (leninyiszt/leninista, sztálinyiszt/sztálinista) mellett használt „-ec” képző (leninyec, sztálinyec, putyinyec stb.) jelentése magyarul nehezen visszaadható. A különbség a két képző között stilisztikai: míg az „-ista” inkább valamilyen (elvont) eszme, ideológia követőjére, addig az „-ec” valamilyen (konkrét) személy, vezető vagy csoportosulás hívére, aktivistájára vonatkozik.

Berkimazsi¹⁹

ballada

berkimazsi berkimazsi
szállt a házunk falára
rikoltása belehasít
sej a magyar hazába

rikolt egyet rikolt kettőt
hármát rikolt elvégre
utoljára egy rettentőt:
szülne csak hát mivégre?

kél szívében fogadalom
hitének megvallása –
ha megszülok úgy szülok meg
aki fizet hadd lássa

fohászcodik százat ezret
mutatják őt totálba' :
„célközönség! égi karzat!
hadd ne szüljek hiába!”

19 Berkimazsit, a ballada hősnőjét Posztpetőfi Sándor egy Berki Mazsi nevű magyar celebről mintázta, akinek első születését 2021-ben mindösszesen 1490 forint ellenében követhették rajongói. Egy beköltözős tévéműsorban később kiderült, hogy a szülés valójában csúsztatott élőadásban ment le, vagyis a celebanyuka becsapta előfizetőit, ami közfelháborodást keltett. De a ballada nem erről szól. (Sz.Á.)

megszülök de egyenesbe!
megyen mindjárt adásba –
utald át vagy fizess cash-be'
ez jött babám szokásba!

kinn is van már a demója:
„magzatvíz elfolyása”
jön a fájás ó jaj – jó jaj! –
ez már dolgok folyása

berkimazsi berkimazsi
fekszik semmit nem érez
hej felvágva már a hasi –
látványnak épp elég lesz!

ennyi! – csitt-csatt! – na hogy tetszett?
és a válasz: lájk-özön! –
császármetszett törőlmetszett!
csak mihez nincs – van közöm!

online-anyám! online-apám!
online-baba sirása –
online bömből vág rúgkapál
bár talán csak a mása

berkimazsi berkimazsi
liliom a hajába'
kell néha kis lelki mazsi
az embernek hiába'

nagyceleb szül kiscelebet
országos a szülése –
képernyőkön által lebeg
s nem látni már színét se

UTÓIRAT

ego-márka! átváltozás!
testes áru: Menny Fia! –
ragyog égen országimázs:
padre madre filia!

minden család – termékcsalád!
reklámozza szeretet!
ne magyarázd te csak csináld –
a sok gondbajt félretedd!

egy test két test – Kép a győztes!
örök lúzer az Ige –
hogy szivemben elidőzhess:
tigris és – ó – győzike!

2023-10-29

Hoppácska és Helóka

Hoppácska és Helóka
szótárkából szópár –
mint a szájbán nyalóka
fogakat mely rongál

terjed mint a szájpenész –
ó Nyelv nagy teremtő! –
két korcs ripacs! szájvitéz!
két ivánrettentő!

mindegy – ők is *mink* vogymuk:
identitás-morzsák!
akkor hát most *ugorgyunk!* –
ugor szívünk kipcsák!

identitás-altatás –
tente baba tente! –
mire ébredsz mindig más –
átlag kéthetente.

kipcsák vagyok – hogysisne!
ősi ugor kipcsák! –
de ez csak a kórisme –
nincs mivel gyógyítsák!

Hoppácska és Helóka
összenéznek ketten:
kipcsák vagyunk valóba'
a játékkeretben.

minden játék – szójáték!
kipcsák nyelven: futball!
ne rúgj bele – ajándék! –
két ballábas szélbal!

szavak között Kösziké
ügyesen cselezget
tizet rúgott – hiszed-e?
ha nem hiszed – cseszd meg!

Hoppácska – középcsatár.
Helóka meg hátvéd.
labdát letesz kicsit vár –
bíró mondja: „hátrébb!”

hátrébb? hogyan? az anyád!
a kipcsák nem hátrál!
látja Nyugat alkonyát
s alkonyon is átlát!

ha kinyílik csipácska
mindig akkor van gond
ugrani kell – hoppácska! –
de ez *kiugrópont*.

2

Hoppácska és Helóka
szerelembe estek
bár a látszat csalóka –
árcédulás testek.

Hoppácska és Helóka
meg is megegyeznek –
mennyi lesz? száz kilóka.
ez kicsit sok cseszd meg!

de „így meg úgy!” – hantázik
hát most szaván fogjuk!
szavak között cikázik –
fuck you babám fuck you!

két piaci vallomás
két szerelem-ömleny –
élményvásár – mért mi más?!
az a fő hogy *elmenj*.

ím az édes anyanyelv
melyből ez az egy van!
ha veszít is mindig nyer
mint valami angyal.

nincs szóháza veszve még!
föllázad a szótár!
föllázadnak eszme kép
ledől trón és oltár.

összeomlik giccsvilág
végetér a szóvész
államok mint kártyavár –
s a művész körülnez:

látja nincs több cukiság –
mézeskalács-tankok
felbukkan a valóság
mint fül nélkül Van Gogh.

2023-11-12

Posztpetőfi moziba megy

Ad notam: *Most vagy soha*

nyúlhazafi – duracell! –
rendszer végi producer!
perreg a dob – ő veri
s ez is olyan emberi

jól túr ki magának túr!
így jutunk el – *sic itur!* –
csillagos ég aljáig –
első hat milliárdig!

de már itt a második –
nézd hogy kokárdásodik!
Petyofi-land Disney-land –
s a hon újra szép leend!

kiveszed csak ami jár
közpénzből pár milliár'! –
ha kérdeznék: az ám – mér'?
rávágod csak: „hazámér'!”

hatmilliárd – zimme-zum! –
a nemzeti minimum!
Tegnap nélkül nincsen Ma –
nincs Cloaca Maxima!

ballib jobblib – kulturharc!
ahova köll odacsapsz!
oda csapszeg – ide vas
koponyákat hasogass!

a szívükbe verj karót
karó híján *takarót!*
essenek tőle hanyatt –
nyúvadjon ki a Nyugat!

suhints! szúrj-vágj! – csont ropog
végetek van árulók!
hűségeskü – színvallda:
címerpajzson kuvalda.

kaparj kurta – Kishaza!
ne légy népek mamlasza!
most vagy soha! – dönt a nép:
szív helyére kassza lép.

harcra fel film! akció!
a sok rosszban pici jó!
neked pici nekem nagy –
mit számít irigy karatty?!

aki magyar – nézni kell!
a nemzet így vezekel.
Terminátor s Tarzan is
sírva tapsol karzat is.

Taps Vezére – Jehova
visszatapsol – nincs szava.
de ezt csak az érti meg
ki a NER-ben született.

nincs az a pénz – pedig van
mi elég volna Uram
amit – tudom: butaság –
el ne tapsolna a stáb.

sebaj-sebaj! semmi vész!
van költségvetésbe' pénz!
ha nem elég – kiáltsál:
több is vezett *Mohácsnál*.

UTÓHANG

tudom eltűnsz majd te is
ahogy ez az állam is
eltűnsz mint e délibáb
bábuk ura s hősi báb

ahogy költő tűnik el –
közpénzként ha égre kel
mint drónok ha rajzanak
tűnik el e rajzalak.

2024-03-18

Farkasmese

(Kizárólag kismalacoknak)

*„Aki tőlem fél, kismalacok, nem érti
a farkas természetének lényegét.”*

nem hatóság – hivatal.
szabadságnak ravatal.
de te ne féljél tőle –
csak hajts térdet előtte.

már az Égi Szuverén
is megmondta (nemhogy én!):
ne féljetekek *gyerekek* –
nem vagyunk mi vérebekek!

na és mit mondott Bibó?
talán azt hogy félni jó?
nem olvastad a Chartát?
aki fél – nem demokrát!

vagy Bibó nem ezt mondta?
mi ezt mondjuk s naponta!
és ha mondjuk az úgy van –
ne akard hogy hazudjam!

ki félni mer – gyáva szar!
rendszerben – üzemzavar.
s te mégis félsz? *what the fuck?!* –
merednek rá a pofák.

villognak rá agyarak –
miért nem vagy magyarabb?
hová jutsz ha így haladsz
Brüsszel-bérenc kismalac?

barát vagy? vagy ellenség? –
ez a kérdés Őfelség!
dollár-kérdés guruló:
mért vagy hazaáruló?

mért nincs benned szemérem?
azt mondod van? – lemérem.
hát ez nem sok malacka –
félek nálunk maradsz ma!

lehetnél pedig mint én
fenn a Szervek szerverén –
ki lehallgat-feljelent
múlttal védi a jelent.

ha nem érted mi ez itt
kérdézz meg egy müezzint –
egész nap ezt cifrázza
köztévében mantrázva.

ó Hivatal! Szuverén!
ezerszemű Árgus Én!
Én mint Állam – én mint Ő
rémdrámában szereplő!

ha kimegyek bejövök –
néppel együtt hülyülök.
álldigálunk kettecskén
Nemzetiben szív csücskén.

nem parlament. nem kormány.
nem ország. nem alkotmány.
lombkoronasétányon
magam olykor elhányom.

2024-04-04

Ürömóda

*Az ismeretlen Terrorkának a
21. századba²⁰*

1

Kisterror és Nagyterror
hóhérosat játszik
tarkónlövőst nyaktilóst –
állam kacarászik

láncfűrészest sokkolóst –
a szívük világít!
emberhúsból klopfolóst –
nem lesz több gulág itt!

ó ez csak egy javaslat
szerény *modest proposal!*
spektákulum! varázslat!
aki nézi – lúzer

tessék tessék uraim!
tessék hölgyek tessék!
vére vér jön rímre rím
szavaim reptessék!

20 A „Terror” (becéző alak: Tyerrorka, Tyerka) egyike volt a választható új neveknek Oroszországban az 1917-es orosz októberi forradalom után.

népi ingyen grand-guignol –
disznófej a tálcán!
közösségi oldalon
különbet is látsz ám!

Kisterror és Nagyterror
lájkolják a létet
minden szavuk vitriol
úgy hatol belétek

le-lesújt a szelfibot
a látványvilágra:
minden képen én vagyok –
vagyis a hiánya

hömpölyög a lájkfolyam
lávát lövell vulkán –
rács mögött az ősmajom
eszmék közt ki ugrál

2

karneváli lincselés
vidám emberhajsza –
van sok vér sok nevetés:
„nye bojszja Maruszja!”

agyterror és vágyterror
két szép algoritmus
jön s bűnöket megtorol
vágyat elterel most

hosszú kések – *ça ira!*
csak egy éjszakára!
mint magasból vipera –
drón csap le most K.-ra

Kisterror és Nagyterror
néppel paroláznak –
együtt sírnak mindenkor
együtt vihorásznak

Kisterror és Nagyterror
csendőrtoll cicázik –
rímbe trollként behatol
versen átcikázik

rivaldafény tapsvihar –
dolgozik a lājkgjár
hej dolgunk még annyi van
mint hab tenger árján!

özönvíz de giccsözön! –
s így mindenki jól jár
kiskertemet öntözöm –
burján sarjad sírján

rémeket látsz! mémeket!
hozod a frászt itt ránk! –
elsöpri az érveket
egy-egy komment-orkán

3

Kisterror és Nagyterror
lelátón szotyiznak –
árgus szemmel figyelik
nép ellen ki izgat

„akasszuk fel gyerekek!”
„koncoljuk fel!” – kérik
„ontsuk ki a beleket
de csak első vérig!”

vár ránk sarkon *blackmirror*
kitöltésre úrlap –
Kishorror és Nagyhorror
történelmet írnak

terror ellen háború!–
terror terror ellen! –
Föld sírhantja domborul
planetáris perben

agyterror és szívterror –
nép fellélegezhet
arcról lefagy a vigyor
kinek viszket – reszket

rendszeretet! – semmi több! –
két hű influenszer
ennyit kér most töletek
meg a csillagrendszer

légy ami vagy: *BeReal*
legyél valóságos!
árjapárja – Ariel!
szárnyas árpádsávós!

nagy a világ nagy a Föld
szép nagy lélegzőhely –
azért vagy itt hogy közöld:
nem lehetsz itt többet!

nagy a világ nagy a Föld
szép nagy kivégzőhely –
már csak egyet penderül
s űr gödrébe görbed

Kisterror és Nagyterror
hosszan pergő r-rel
egész világ csatatér
az Úr helyén Űrrel

4

Kisterror és Nagyterror
a nap végén fáradt
lemossák a vért a port
kínpad vérpad várhat

holnap is lesz halálgyár
holnap is lesz munka
rákerül ki arra jár
futószalagunkra

rubor tremor és humor –
ostya vérbe mártott!
így töröl el a terror
köztünk minden árkot

Kisterror a hegyen ül
hullahegyen – ó jaj! –
tanulságot Úr leszűr:
„nem lesz többé Holnap!”

5

coki! lábhoz Kisterror!
s te Nagyterror kushadj!
az állam nem kutyaól
ebet nem babusgat

csak egy kósza gondolat
egy kísértő álom
voltál mely most kitolat
fejem szobájából

zeng az égből hőstenor
őrkutyák csaholnak –
úgy hullik versorra sor
mint holtakra holtak

Kisterror és Nagyterror –
ti két szegény árva!
hadd álmodjon a nyomor
új ruhát fiára!

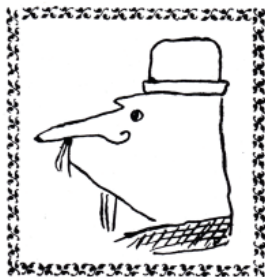
árválkodik a golyó
nem is tudom hány gramm
mint *egy szív* – százmillió
ver vér áramában

Kisterror és Nagyterror
nézd hogy turbékolnak!
csizma arcra rátípor –
mégiscsak lesz Holnap!

2023-01-01

Függelék

Übü az Akadémián

Nemrég került elő Alfred Jarry kéziratos hagyatékából az 1906-ban született *Ubu sur la butte* ('Übü a dombon') című rémbohózat (*guignol*) első, igen korai változata, melyet a Párizsban kiadott háromnyelvű *Oblivio litterarum* legfrissebb száma közöl. Az *Ubu sur la butte ou le complot des académiciens-muets* ('Übü a köbön avagy kukadémikusok összeesküvése') című bábjátékot, ezt az Ős-Übüt, a szerző szinte még gyerekfejjel, tizenévesen írta, nem sokkal azután, hogy 1891-ben Párizsba érkezett, de már ebben a rövid darabban megmutatta oroszlánkörmeit. A domb (*la butte*) a fogalmazványban még egyértelműen a *szemétdomb* jelentésében szerepel és nyilvánvalóan a kamasz Jarry által mélyen megvetett korabeli Művészeti Akadémia „szemétdombjára” utal. „Jogunkban áll utálni az ősoket. Itthon vagyunk és ráérünk” – idézget-

te öklendezve Jarry egy másik korabeli kamasz, Arthur Rimbaud akadémikusok elleni örökbecsű kirohanását. Ne feledjük, hogy Übü papának a Jarry-darabokban állandóan elismételt címei között rendre visszatér az „akadémikuss” titulus. Übü a „szaru- és patafizika doktora” és az „akadémiai kunsztok pfő-pfőkorifeusa”. Mint pfő-pfőkorifeus, esztétikai nézeteit a *L’Amour en visites (Szerelmes látogatások)* című darabban fejt ki, két bohózati vérengzés között, ekként: „Pofa be bugrisok! Kuss! Hagyjátok a Nagy Übüt gondolkodni!... Hulljon térdre minden embernyúlvány Irdatlan Szépségem oltára előtt, pillantsa meg enmagát a lelki bölcsesség kilobbant tükrében, mely magamagam vagyok! Boruljatok térdre elkötelezettségem magam után húzott végtelen kötele előtt, és égessetek tömjént oltáromon!... Páratlan a mi művészetünk, mert a vérünkben van! Általa dicsőül meg a mocskolódo, tisztul meg a tisztátalan, jut szennyből a mennybe, aki még nem lenne ott!” „Übü-akadémikuss” – azaz a láncaitól megszabadult Übü – mint Rettenetes Kiskakas (*Coq-Guignol*) jelenik meg a mű második felvonásának nyitójelenében, mikor már az egész domb vagy szemétdomb (*la butte*) fölött ő uralkodik (Übü a köbön!), és arra készül, hogy bendőjébe (*la gidouille*) gyömöszöljön minden emberi erőfor-

rást, minden egyesületet, szervezetet, intézményt, végül magát az államot is, ezt a feneketlen bendőt. „Már csak egyetlen puccs és az egésznek fuccs!” – danolássza jókedvűen.

Mivel a szöveg implicit magyar vonatkozásai (Jarryt, mint ismeretes lenyűgözte minden egzotikus, Óperencián túli tündérország), csak a *Les Polonais*-vel (*A lengyelek*) egyidőben született *Les Hongrois* (*A magyarok*) ismeretében válnak érthetővé a mai magyar olvasó számára, a fordító igyekezett e vonatkozásokat tőle telhetően explicitté tenni. Mindazonáltal siet előrebozsátani, hogy az 1891-es Ős-Übü alább közreadott nyitójelenete és a mai magyar művészetakadémiai rögválóság közötti minden megfelelés, párhuzam, hasonlóság – gyalázat és csupán a véletlen otromba műve, amit a Valóságnak (Alá-Valóságnak!) nevezett rémtől ezennel kikérünk magunknak.

Tartozunk a történeti igazságnak annak leszögezésével, hogy Jarry végül egyik francia akadémiának sem lett tagja. Félt, ha följajnlják neki a tagságot, röhögőgörcsöt kap és belehal. Joggal félt, mert 1907. november 1-én egy ilyen ajánlattétel után csakugyan röhögőgörcs okozta halálát. Nem sokkal halála után hívei ultimátomot intéztek a francia

parlamenthez, melyben azzal fenyegetőztek, hogy ha Jarry nem kerül a Pantheonba, föl fogják azt robbantani, ráadásul mindkét akadémia is a levegőbe repül. Hamarosan azonban fény derült Jarry titkos végakarataira: egy végrendeletéhez fűzött záradékban megtiltotta földi maradványainak Pantheonba vitelét, helyette azt kérte, hogy a maga tervezte Übütéonban – a nemzet nyughatatlanjainak nyughelyén – helyezték nyugalomra arra a kis időre, amíg feltámad és a Paruszia Krisztusával vissza nem tér. Így is lett. Az Übütéont 1910-ben avatták fel Alfred Jarry hamvainak ünnepélyes átszállításával a Père la Chaise parcellájából az Übütéonba. A temetési menet olyan hosszan kanyargott, hogy szinte átszelte Párizst. A bulvárokon ácsorgó übük tömegében többen zokogtak.

Übü a köbön

avagy kukadémikusok összeesküvése

guignol

Übü papa (*Fekete köntösben, ősz parókában áll a kukadémikusok néma tömege előtt. Vészjóslóan fürkészi a tömeget, majd hirtelen égre emeli karjait és felüvölt.*) Merdre! Merdre! Piros-fehér-zöld kandeláberemre mondom: ezerszer is merdre! Vagyis szahar, hölgyeim és uraim, szahar! Sőt, *szaharok!* Szaharok a demokráciára! Ich scheisse auf die Freiheit!" Ha nem tetszik a demokráciának, tehet egy szívességet Übü Papának! De akár kettőt is! Ne *merdre* Übü Papa szent nevét logikátlanul és rosszindulatúan a mocskos szádra venni, ha jót akarsz magadnak, lélekkufár! Á, vagy úgy, te rosszat akarsz? Hát persze! Minden áron ki akarsz csalogatni Übü Papából a fenevadat? Azt akarsz, hogy feljelentsen téged, rádtiporjon, felkoncoljon, ugye? Provokálsz az Igazságot, mi? Hogy amikor megkaptad Tőle jól megérdemelt büntetésedet, hisztériázhass kicsit és kezedben levágott fejeddel rosszindulatúan rámutathass?! Lejárathasd ország és világ előtt Übü Papát?! Ezt akarsz, mi?! Ebben sántikálsz? Hát persze, ez lenne jó mulatság neked!

De Übü Papát sem ejtették a fejére ám! A kénköves mennykőbe is, az Igazság soha nem ugrik be a Cselvető Gonosznak! Egyszerűen behúz neki egy akkorát, hogy kiröpül a világűrbe! Úgy, ni! *(A kukadémikusok, Übü papa e hű palotinjai helyeslő morajlása ezen a ponton üdvivalgásba csap át: „Brávó Übü papa!”, „Pusztuljon a férgese!”, „Sózz oda nekik!” „Már rég kellett volna!” Übü papa röviden kivár és karmesteri kézmozdulattal leinti a kukadémikusokat.)* Kuss! Most én beszélek! A mi akadémiánkon írmagja sem maradhat a rossznak! Hogyan? Mit mondasz, megátalkodott agitátor? Hogy éppen ez a legrosszabb? Merdre! – szard össze magad! Ez az Igazság büszke válasza a dialektikus áskálódóknak! A Sátán cimboráinak, a relativistáknak, a kívülről gyalázkodó kollaboránsoknak! Merdre! Méghozzá büszke, úri merdre! Magyar merdre, ha nektek a francia merdre már kevés! Térdre előtte, kutyafajzatok!

(Hirtelen hangot vált.) Drága barátaim, hazámfiái, vértestvéreim, cimborák! Büszke fiai a kukadémiának, akik két lábbal vagytok jelen a Mában és a MAMÁban! *[Jarry itt értelemszerűen a MAMAN szót használja a művészek fölött anyáskodó korabeli francia Művészeti Akadémián gúnyolódva, amit a fordító – jobb híján – a Magyar Művészeti Akadémia nevéből képzett mozaikszóval magyarított, ponto-*

sabban: tett idegenszerűvé, szokatlanná. – Sz.Á.] Én, Übü Papa itt állok előttetek, mert mást nem tehetek. Állom a sarat. Még ha szám széléig ér, akkor is. Piros-fehér-zöld kandeláberemre mondom, nem érthetik ezt az állást – az én prima kis állásomat! – az akadémiai akadémikoskodók, a relativista kóklererek, a henyék, akikről egyébként hányok! Nem érthetik ezt a Tegnap emberei, akik kihullottak a Mából. És azok sem érthetik, akik nem kerülhetnek be a MAMÁba. Nem és nem! Hacsak nem Übü papa testén keresztül! Ha-ha! De hisz nincs is testem, kretének! Nem kerülhetnek be, mert nincs a vérükben, hogy magyarok. Ezzel szemben nekünk magyaroknak [az eredetiben itt és a továbbiakban természetesen: franciáknak – Sz.Á.] ez a vérünkben van. Hol másutt? *(A kukadémikusok helyeslő morajlása ovációba megy át: „Vérrr és magyarr! Vérrr és magyarr!”)* Természetesen nem kötelező magyarnak születni. Nincs megírva egy nagy könyvben, hogy a világon mindenki magyarnak szülessen. Elég baj ez! De ha nincs, hát nincs. Maradjon ez ma még szerencse és dicsőség dolga. Végtére minden ember a maga szerencséjének a kovácsa. *(Kifelé fordulva:)* És ti minek a kovácsai vagytok, szörnyszülöttek? Csak nem egy jó kis összeesküvésnek? Hát miben reménykedtek? Nem látjátok, mi van fölírva ennek az akadémiának a

kapujára? (Az egyik kukadémikus transzparenst emel magasra) „Ki itt belépsz...”, a fenébe, nem ezt, a másikat! (Másik transzparens emelkedik föl.) Ez az! Magyar Művészek Akadémiája. MA-MA! Vagyis? Vagyis *nem* spanyol, *nem* kínai, *nem* albán, hanem *magyar* művészeké! Értjük egymást?! Kuss, ha én beszélek! Hát mért nem lehet két percig hallgatni, ha párbeszédet folytat a magyar? Ha szélesre tárja a termékenyítő magyar vita előtt a magyar kapukat? Mért kell azonnal rátámadni, mocskolni, belefójtani a szót? Vitakultúra, az kéne nektek! De kaptok ti mindjárt olyan vitakultúrát Übü Papától, hogy megemlegetitek! Kussolj már, idegenszívű, mert átlépek rajtad, mint költő a maikocsmán! Hát minek nézed te Übü Papát? Paprikajancsinak? Mit keres itt egy hétpróbás nem-magyar, hogy egyebet ne mondjunk, aki még a hazát is kívülről ugatja? Fütyülök arra, hogy a félig vak, félig hülye világ őt is magyarnak nézi! Hadd nézze! A világgal egyébként még számolok! Az utóbbi időben kicsit túl sokat enged meg magának! A nem-magyaroknak pedig azt tanácsolom, jószívvel, keresztyén türelemmel, úgy is, mint pőpresbiter, pőkorifeus és pőinkvizitor, keressenek maguknak más, nem-magyar akadémiát! Ott van nekik a Berlieni Akadémia, a Római Akadémia, a Tel Aviv-New York Akadémiáról már

nem is beszélve! Mért pont a mi MAMÁnkért eszi őket a fene? Elfelejtették talán, hogy ezt mi, magyarok direkte magunknak hoztuk létre, azzal a feltett szándékkal és kinyilvánított akarattal, hogy a magyar művészetnek is legyen végre akadémiaja, ne csak a nem-magyaroknak?! Talán véletlenül került bele éppen a *Magyar Művészeti Akadémia* és nem, mondjuk a szingaléz vagy a piréz a *magyar* Alkotmányba? *[Jarry itt természetesen túloz: a Francia Művészeti Akadémia nem került bele a korabeli francia alkotmányba, a magyar fordító azonban nem túloz: a magyarba bekerült a magyar. – Sz.Á.]* Hát abba nem gondolnak bele ezek a szörnyszülöttek, ezek a kártékony szövélepkék, ezek a kommunista pigmeusok, hogy mit szóltak volna a magyarok, ha a nem-magyar művészeti akadémiaát foglalja alap törvényébe a fülkenemzeti forradalommal föl Kent *[Jarry lefordíthatatlan szójátéka – Sz.Á.]* magyar törvényhozás? De álljunk meg itt egy szóra! Magyar vagyok, nem vadállat. Természetem álszent és komoly. Ünnepeylesen kijelenthetem, hogy mi, magyar kukadémikusok semmi szín alatt nem fogjuk megengedni, hogy hazánkban bárki is – ismétlem: bárki! – üldözhesse, zaklathassa, kirekeszthesse a nem-magyar magyarokat! Nincs az az isten! Szent esküvéssel fogadjuk, hogy a köztünk lakó nem-magyarokat foggal-körömmel honfitársainknak fog-

juk tekinteni! *(Közbekiáltások: Tekinti a franc! Pfuj! Szemét turisták! Jövevények! Sale étranger!)*, és megvédelmezzük őket, ha kell, ha nem, még talán önmagunktól is, bár erre most nem mernék megesküdni. De azt ne kívánják, hogy a magyarok magyar akadémiáján és magyar milliárdjain is osztozzunk velük! Azt már nem! *(Kukadémikusok kórusban: Nem, nem, soha! Nem, nem soha!)*

Ma, amikor az áldemokrata álsajtó gyáva férgeinek bőszt ugatása veri fel a gyászba öltözött, némán szenvedő Haza életterének halotti csendjét, amikor egy csenevész kisebbség lépten-nyomon azt veti a párbeszédre kész, értelmes vitákra éhes Übü Papa szemére, pro és kontra, hogy állítólag azt mondta, fütyül a demokráciára, csak mert pont ezt mondta, nos, ekkora hazugságra csak annyit válaszolhatok: igenis fütyülök én az olyan demokráciára, amelyikben a nemzetgyűlölő Tegnap következmények nélkül a hazaszerető Ma arcába vághatja, hogy az fütyül a demokráciára! Fütyülök rá (és milyen szépen fütyülök! hallják?! még gyerekkoromban tanultam!), amikor a nemzet élethalál harcát vívja az áldemokrácia sehonnai bitangjaival, a szabadság hétpróbás brüsszeli hidrájával és a többi nemzetközi pióccával és takonypóccal! Hidráknak kívül tágasabb! Mi itt, e lángoktól ölelt kis akadé-

mia milliárdjainak elszánt védelmezői kitarunk az utolsó emberig, az utolsó tölténypatronig, az utolsó akadémikusi javadalmazásig! Megette a fene az olyan magyar akadémiát, amelyben nem-magyarok nyíltan Übü papa ellen csúszhatnak-mászhatnak, uszíthatnak és nyüszíthetnek! Kifelé a lélek-pfináncokkal, a nemzetkufárokkal, a relativista árulókkal a Nemzet Templomából, kifelé! Be velük az Agytalanítóba (*A kukadémikusok felállnak és egyemberként zendítenek rá a „Chanson du Décervelage”-ra, „Az agytalanítás dalá”-ra.*) Ott majd megtanulják, hol lakik a magyarok istene! Hol lakik az elkötelezettség! Hát itt lakik! És én vagyok az az elkötelezettség! Az eddig-és-netovább!

Mit mondhatnék még magamról? Legyen az igen újra igen és a nem újra nem! Aki igen-t mond a Nemzet Igen-jére, az velem van, de aki nem-et mond az Igen-re, mikor pedig igen-t is mondhatna, ahhoz a Nemzeti Számonkérő Akadémia legyen irgalmas! Aki ezt nem érti, ne akarjon akadémikus lenni! Az ilyenek számára nincs hely a Nemzet Kifizető Pénztára előtt hernyózó büszke sorban!

Azt kérdezik itt tőlem – és éppen Éntőlem! – az örök kérdezők, a nemzet piócái, hogy nem kirekesztő-e kissé ez az én egész nemzet- és akadémia-felfogásom? Nos, nemhogy nem kirekesztő, de egyenesen berekesztő! Úgyhogy ezennel be is rekesztem róla a vitát! Akinek nem tetszik, azt viszont – alkotmányban rögzített kirekesztési jogommal élve – ezennel kirekesztem. Ismertek, tudjátok, hogy nem vagyok a ködösítés, a mellébeszélés és a köntörfalazás embere – e három nem vagyok. Ezért inkább fennhangon kimondom, amit a Nemzet Ellenségei szinte már megvesznek, anynyira szeretnének tőlem hallani: én, Übü Papa igenis ki akarom rekeszteni a Haza életgyökerén rágókat, a nemzet lilimának lábbal tipróit, a liberális szabadsággyalázókat és a többi gyalázatos pedofilt a MAMÁ-ból. És ki is rekesztem őket mint a pinty! Ki akadályozhatná meg Übü papát ebben? Talán csak nem az alkotmány? Ha-ha! Az alkotmány én vagyok! És kifejezetten feljogosítom magamat erre!

A MAMA mindenekelőtt! Ő a mi tápláló édesanyánk! Alma Mama! MAMA csak egy van! És csak egy lehet! Egy nemzet – egy MAMA. A MAMA neve csupa aranybetűkkel áll a Nemzet Alaptörvényében, ebben a márványszilárdságú napiparancsban, mely napról-napra változik. Aki a MAMÁ-ra kezet

emel, az az Alaptörvényre emel kezet. Aki az Alaptörvényre, a magyar emberek napiparancsára emel kezet, az a MÁ-ra emel kezet, márpedig a MA – má-tól én vagyok. Ne csodálkozzon hát, ha az Alaptörvény teljes szigorával fogok lesújtani rá, amikor annak eljön a rendelt ideje! Márpedig eljön! Erről kezeskedem!

Kedves Barátaim! Mit is tehetnék még mindehhez hozzá a szaru- és patafizika doktoraként, a művészetek fő-fő korifeusaként? Tiszteld a MA-MÁt és a Papát – Übü Papát –, hogy hosszú életű légy a földön és akkor kukadémikus lesz belőled is, mint mibelőlünk, és te is bekerülhetsz egyszer a nemzeti kultúra pompás pantheonjába, ebbe a szépséges Elfekvőbe. Bürokrácia, kleptokrácia, gerontokrácia! E három kell Übü Papának! De legfőül a gerontokrácia van! Egy nemzet elhülyülése mindig odafenn kezdődik, fentről fut végig a testén áramként pattogva-szikrázva, mint a csillagszóró, le, egészen a lábujja hegyéig. Amikor egy nemzet már a lábujjáig hülye, akkor mondhatjuk, hogy megálljunk, mert itten van a Kánaán! A mi Kánaánunk. A MAMA! *(Übü papa kezében elkötelezettséget lóbálva, fütyörészve el. A kukadémikusok kórusa megint rázendít „Az agytalanítás dalá”-ra. Narod bezmolsztvujet. A nép hallgat.)*

Magyar hermák²¹

Nagy Konstantin
szoborkolosszusának feje

*„És bizony mondom, nem lett szobor
belőlem, nem ácsorgok még meredten
itt, se tompán, akár az oszlopkövek...”*

(Friedrich Nietzsche:
Így szólott Zarathustra)

Hölgyeim és uraim! Kedves polgártársak! Elvtársaim! Szobatársaim! Sorsosaim! Cimborák! Azt kérdezik itt tőlem, a magyar emberektől, kinek állítanának ők szobrot nekem? A kérdésre egyértelmű igennel felelek. Mert az igen legyen újra igen, a nem pedig újra nem.

A magyar emberek 2010-ben egyszer már igen-t mondtak a szuverenítésra, és ezt a döntésü-

21 Elhangzott a Szépírók Társasága és a Beszélő által a Hóman-szobor Székesfehérváron tervezett felállításáról rendezett fórumon a FUGA építészeti központban, 2015 december 4-én.

ket 2014-ben egy ünnepélyes újabb nagy igen-nel örökre megpecsételték. Most pedig egyemberként mondanak igen-t – mert három a magyar igen! – az Államművészeti Akadémia Szobordöntő Széke által kezdeményezett nagynemzeti konzultáción fölött mindkét nemzeti létkérdésre, hogy vajon a Szuverenitásnak vagy inkább a Győzelemnek állítanának-e szobrot nekem.

Ahogy máskor, most sem szeretnék beleszólni a magyar emberek szuverén döntésébe – szuverénül fejet hajtok előtte. Letérdelek döntésük előtt és velük együtt fogadom, hogy én, a magyar emberek szobrot állítunk az 1944-ben elvesztett és 2010-ben fülkeforradalommal visszaszerzett, azóta pedig nap mint nap újra kivívott és foggal-körömmel – az én fogaimmal és az én körmeimmel – megvédelmezett szuverenitás hatodik esztendejében a Szuverenitásnak: győztes hívei örömére és eltiport ellenségei bánatára.

A világ minden tájáról visszaküldött tizenötmillió kétszázhuszonötezer ötszázharmincegy kérdőívből egy vak tyúk számára is teljes egyértelműséggel kiviláglik, mit akarnak a magyar emberek. A magyar emberek azt akarják, hogy állítsuk föl a Győzedelmes Szuverenitás Oszlopát, még hozzá a pálmaágot tartó Szabadság bálványszobra he-

lyébe, hogy mostantól odafentről, a magasból hirdesse országnak és világnak: ki az úr a magyarok földjén! Bizony mondom néktek, a százszor szent szuverenitás az úr, mióta véget vetett a szabadság undok bálványistene tombolásának és rombolásának. De ez még csak a vég kezdete volt! Mert ahol a Szuverenitás az úr, ott a Szabadság legfeljebb cifra szolgál. A szuverén cifra szolgája. Csicskája, hogy érthetőbb legyek. Egy hülye köcsög, hogy még érthetőbb.

A magyar emberek szuverén akaratának engedelmeskedve utasítottam a művészetakadémiai Szobordöntő Széket, hogy haladéktalanul hozzon létre munkabizottságot, amely kidolgozza a Szuverenitás Dicsőségoszlopának ikonográfiáját, felállításának és tiszteletének kultikus rendjét és a leborulási szertartást kísérő fogadalmi ima, nemzeti fohász és állami eskü szövegét. Az első tervjavaslatok már be is futottak: a projekt teljes dokumentációja itt fekszik előttem, a terrorelhárítási központi bizottság vezérkari nagyasztalán, nemzetiszínű szalaggal átkötve. Ki se bontom, inkább mondom.

Az Akadémia Nagynemzeti Szobordöntő Széke azt az áhítatos javaslatot terjeszti a Nemzet színe elé, hogy a szuverenitás szobra vert aranyból készült győzelmi oszlop legyen, csúcsán a szuverén

fejével. Az oszlop az erős államot szimbolizálja, az oszlopfő pedig a leválthatatlan szuverén arcát viseli. Mostantól ez az oszlop kerül minden más köztéri szobor helyébe, ha csak a magyar emberek nem rendelkeznek másként, bár én nem úgy ismerem magamat.

A Szobordöntő Szék vezérkari főcsoportfőnöke szerint az oszlopot úgy kell elképzelni, mint a régi Rómában Néró császár Aranypalotája előtt Nap-Istennek állított oszlopot, tetején a Nap akkori társuralkodója – a szuverén Néró fejével, vagy mint Nagy Konstantin bazileusz-fejét a konstantinápolyi fórumon Nap-Istennek állított gigantikus oszlopon. A Szobordöntő Szék azonban – éppen az efféle kínálkozó, de velejéig hamis és rosszindulatú analógiák elkerülése végett – azt javasolja, hogy a régi császárfejek élettelenségével és mozdulatlanságával szakítva a magyar szuverén feje az oszlop tetején demokratikusan körbeforogjon, a magyar föld minden polgárára egyformán ontva érc-arcának fénylő sugarait.

A fej – hölgyeim és uraim, drága felebarátaim, ti velsz ebek –, nos, a fej már a régi görögöknél a halhatatlan és életadó lélek, a nemzőerő lakhelye volt, és úgy tekintettek rá, mint egyfajta felfelé fordított faloszra. De hát csakugyan: nem olyan-é az

állam feje, mint a bőségszaru? Ontja magából az éltető eszméket, a megtermékenyítő ötleteket, a jótéteményeket. A Szuverenitás büszke Oszlopai tehát afféle magyar hermák lesznek, a szuverenitását visszanyert ország területén felállított útjelző oszlopok, csak nem négyszögletesek, hanem henger alakúak, genitáliák nélkül, tetejükön pedig nem a szárnyas Hermész, hanem a szárnyaló Szuverén istenfejével.

A szuverenitás, lássuk be, mindenekelőtt határkérdés. Az én határait kérdése. Az a kérdés, hol húzódnak a határait. Nos, mindenütt, ahol meghúzom őket. Ezt jelenti a szuverenitás: biztonságot azok számára, akik határaiton belül vannak, és reszketést és fogaknak csikorgatását azoknak, akik e határokat feszegetik: idegenszívűeknek, menekülteknek, Brüsszel-bérenceknek, nemzetárulóknak, és a többi csúszómászónak. A határait sértethetetlenek! Senki át nem lépheti őket, se csúszva, se mászva! A szuverén (rövidebben: Én) viszont bármikor bárkinek és bárminek a határait átléphetem, mert az ország, a hatalom és a dicsőség, nem kevésbé pedig a családi gyarapodás érdekében ezt jónak látom. A Haza mindenekelőtt! A szuverén a rend őre, a rend letéteményese és a rend megalkotója. Rendeletbe adja, hogy rend lesz és hadat üzen

a rendetlenségnek. A rend – szent, amelyet a szuverén hatalma szavatol. Minden más rend ördögtől való. A szabadság, a rend csalóka látszata csupán, márpedig jól tudjuk, mit jelent a csalóka a nép nyelvén: azt jelenti, hogy ördög. Valóságos rendet, kőszikára alapozott rendet, szent rendet teremteni csak rendkívüli – renden kívüli – hatalommal és a rendkívüli – renden kívüli – állapot bevezetésével lehet. A szuverenitás isteni természete abból fakad, hogy az uralkodó kívül van a jogrenden, mindenféle pártok, állami és parlamenti instanciák fölött helyezkedik el, cselekedetei megítélhetetlenek a jogrend alapján és ténylegesen bármikor felfüggesztheti a jogrend működését. A szuverén hatalom Isten hatalmának visszatükröződése e földön. Nem én mondom ezt, hanem a politikai teológia atyja – politikai édesatyám! – a szuverenitás szent apostola, Carl Schmitt harsogta a szunyókáló weimári kortársak fülébe Németföldön, a két világháború között. De a kortársak fülébe még így is csak 1933-ban jutott el az új idők új szava, ám elég volt nekik egy világkatasztrófa, hogy újra teljes süket-ségbe süllyedjenek. Nem csoda, hogy az 1945-ben elvesztett szuverenitásához visszatérni mindmáig vonakodó Németországban Carl Schmitt nemhogy hermaoszlopot, de még egy vacak mellszobrot sem

kapott, csak mert kiemelkedő jogfilozófiai munkásságát saját hazája – szuverenitás hiányában – képtelen volt elválasztani náciizmusától és Führer-imádatától. Szégyen und gyalázat!

A Győzedelmes Szuverenitás aranyoszlopa – az Államművészeti Nagyakadémia Szobordöntő Székének elképzelése szerint – „multifunkcionális szobormű, lecsavarható fejjel”. Ezt a fejet nem kell többé lefűrészelni, hegesztőpisztollyal, vésővel-kalapáccsal leválasztani a szobortestről, vécé-csészének használni, mint a régi szuverének fejét, amikor eljött a szuverén-váltás karneváli-forradalmi ideje. Az Utolsó Forradalom – a szuverenitás forradalma volt, úgyhogy mostantól a Szuverenitás kultuszának állami szolgálópapjai – annak rituálisan szentesített rendje és módja szerint – az oszlopfőről egyszerűen lecsavarják a régi szuverén aranyfejét és új aranyfejet csavaroznak a helyébe. A régi, elhasznált aranyfejeket vagy beolvasztják az állami aranyalapba, vagy a Szuverenitás Múzeumába (mai Terror Múzeuma) kerülnek, mint az új államvallás fej-ereklyéi.

A javaslat szerint a Gellért-hegy tetejére, továbbá a Parlament elé és a Szuverenitás terére (mai Szabadság tér) kerülő három központi oszlopszobor mellett – igény szerint – minden helység, in-

tézmény, testület, szervezet saját oszlopot állíthat a szuverenitásnak ezüstből, bronzból, illetve vasból – a szuverenitási hierarchia szerint –, amelyeken a helyi, testületi és intézmény-vezetők feje forog. Természetesen mindig egy irányba és csak akkor, ha engedélyezem nekik. A kisebb posztok szuverénjeit értelemszerűen kisebb fej illeti meg, de ezeket a fejeket is a központilag kialakított kultusz szakrális rendje szerint és a Legfőbb Szuverén arcát viselő hordozható Dicsőségoszlop jelenlétében csavarozzák föl.

Természetesen nemcsak a hatalom robotosainak, a hétköznapiak hőroszainak és messiásainak, az állam gályásainak és csáklásainak lecsavarható feje kerülne a szuverenitás hermaoszlopaire, hanem a történelmi hősöké, a kulturhőroszoké is, akik a szuverenitás előfutárai, élharcosai, letéteményesei voltak. Nem azt kell nézni most már, hogy szuverénül ártottak-e inkább vagy használtak-e nemzetüknek; vizályt és gyűlöletet szítottak-e az állam polgárai között vagy békességet és egyetértést teremtettek; eltiporták-e a szabadságjogokat avagy kiterjesztették-e azokat; szuverénül numerus clausust és fajvédelmi törvényt vezettek-e be vagy a liberális jogállam alapjait vetették-e meg; szuverénül világháborúk vágóhídjára hajtották-e

és gázkamrába deportálták-e állampolgáraik száz- és száz ezreit vagy minden eszközzel és minden módon ellenálltak-e ennek. Mert nem az számít most már, mit tettek a szuverenitás égisze alatt, hanem egyedül az: szuverénül tették-e, amit tettek, vagy sem, átmentek-e a történelem nagy szuverenitás-próbáján vagy elbuktak rajta.

A szuverenitás – minden, a szabadság, jog, egyenlőség, testvériség – semmi. A szuverenitás mindent szentesít. Minden rosszat jóvátesz, minden bűn alól felold, minden gonosztettet megbocsát. Fides, Veritas, Suverenitas! – Hit, Igazság, Szuverenitás! E három, de közülük a szuverenitás a legnagyobb. Legalább egy oszlopfejjel.

Folyamodvány²²

Kultúráközpontosító és
Művészetegységesítő Csúcsminisztérium
Irodalomösszehangolási Ágazat
Költészetszabályozási Osztály
Szakfelügyeleti Pfő-Pfőbiztos

Mélyen tisztelt Pfü-Pfübiztos Úr!

Legutóbb a „Most vagy soha” útján elkövetett úgynevezett Petőfigyalázási perrel kapcsolatban hívtam fel lordságod figyelmét arra, miféle káoszhoz vezethet (a zűrzavarról és felfordulásról nem is beszélve) a szabadság kontrolljának és felügyeletének, a fékeknek és ellensúlyoknak úgyszólván teljes hiánya a művészetek területén, és milyen veszélyeket rejt magában a magyaremberek lelki biztonságára, a kultúra organikus működésére, nemkülönben a nemzeti szuverenítésra a gyepelő, zablá, póráz, egyszóval megfelelő irányítás és útmutatás, tervezés és számonkérés nélkül maradt, rendszertelenül, össze-vissza alkotó és publikáló

22 Posztpetőfi Sándor elhíresült *Folyamodványa* az Úr (Égi Szuverén) 2024. évében íródott, abban az esztendőben, amely egybeesett a magyaremberek új időszámításának – a *Most vagy soha* című nemzetmentő film bemutatásától, a nemzetmentő Szuverenitásvédelmi Hivatal felállításától és a nemzetmentő Kultúraegységesítési Törvény parlamenti betержesztésétől számított – első évével.

írók, költők, művészek és más individualista jómadarak, nebántsvirágok, kutyafajzatok nárcisztikus tombolása az alkotóművészet népgazdasági ágazataiban.

Ennek eklatáns példajaként említettem a liberális-középkori boszorkánypereket idéző nemzetközi koncepciós perben meghurcolt Filippovics Kálmán (valójában az ország) szuverenitása ellen brüsszeli migráns-LMBTQ- és egyéb hazaáruló körökből indított hajszát, mely e perben csúcsosodott ki. Nemcsak az bizonyult hazug mendemondának, hogy Filippovics hatmilliárdból készítette filmjét (a költségek igenis elérték a hétmilliárdot!), hanem az a méltatlan mendemonda is fake-nyúzként foszlott szét a ballib levegőégben, miszerint a kutya sem akarja megnézni: a legfrissebb adatok szerint a világ nyolcmilliárd lakójából csak mostanáig hatmilliárd százhetvenhétezer-kétszötvenen látták, ezenkívül az ENSZ a kulturális világörökség részének nyilvánította és gratulált hozzá a magyar miniszterelnöknek a Türk Világtanács biztonsági szolgálata vezetője valamint a Sarki Fűszeresek Összeurópai Szövetsége is. A világsikernek hála, tényé és valóvá váltak a költő szavai: *Nincs jobb dolog a világon, mint magyarnak lenni.* De hagyjuk a magyar szuverenitás oltárművét meggyalázó brüsszeli kirakatpert, hagyjuk a közpénz-szerzés

terén rendkívüli bátorságról tanúságot tevő művész hatmilliárdhoz való jogát elvitató népellenes uszítást és államellenes bujtogatást, egyáltalán hagyjunk mindent, ami nem az igazság ügyét – a hazugoknak persze a hazugságét (azt! ha nektek az!) – szolgálja. Szerencsére az égbekiáltó kirakatperre az orosz, a török, az azeri, a türkmén és boszniai szerb szuverenitás- és államvédelmi hivatalok és hatóságok is felfigyeltek és tiltakozásra szólították fel a világ konzervatív-keresztény-gyerek-család- és férfibarát irányba haladó közvéleményét. A legutóbbi össz-türk innovációs tanácskozáson összegyűlt törzsi vezetők pedig az ülésteremben tartott több órás állósztrájkjal adtak nagyobb nyomatékot tiltakozásuknak.

Előző folyamodványomban azt írtam, hogy a magyaremberek azt kérdezik, mégis meddig fogjuk még túrni – quosque tandem! – az alkotói szabadság ördögének nemzetellenes packázásait? Hogyan lehetséges, hogy még a Szuverenitásvédelmi Hivatal és a Terrorelhárítási Központ sem tud róla, mikor, mire készül egy alkotóművész, milyen terveket forral magában egy drámaíró, egy festő, egy költő, egy táncművész, a gyanúsan hallgatag zeneszerzőkről nem is beszélve. Benyújtott és jóváhagyott tervek nélkül, összevissza, szervetlenül, átláthatatlanul írnak, festenek, rendeznek, tán-

colnak, komponálnak, kiállítanak, csinálják, ami eszükbe jut, fittyet hányva az organikus egésznek, a rendszerszerűségnek, az átláthatóságnak és a költséghatékonyságnak is. Csak idő kérdése, hogy a központosítás és egységesítés híján védőgát és szabályozás nélkül maradt kultúra parttalanul áradó, zavaros folyama bömbölve kilépjen állam-hasított medréből, letépje magáról a civilizáció láncát és őrjöngve rárontson nemzetére: a magyaremberek békés otthonaira, boldog gyermekkorára, nemi identitására, meg ami még lordságodnak eszébe jut. Akkor azt kérdeztem – kérdésem természetesen költői volt, bár költséghatékony és előre látható –, ki fogja végre a trianoni Kis-Magyarország Unió áztatta földjén egységes rendszerbe foglalni a teljes kulturális ágazatot, inkluzíve az irodalmat, mely mégiscsak a magyar identitás legfontosabb tartópillére a labdarúgás mellett. Azóta megszületett a Nemzet egyértelmű, de kategorikus válasza erre a költői kérdésre. Ez a válasz így hangzik: NKT. Nemzeti Kulturális Tanács. Kis tanács, nagy tanács, jótanács. Azt hiszem, nyugodtan mondhatom: száz és száz, talán ezer és ezer központosításra és egységesítésre szomjazó író és költő szeme csillant fel a régóta várt hírre. Az irodalmi ágazat dolgozói rendszerlogikailag egységes tekintetüket mostantól az államosított kultúra organikus égboltozatjá-

ra vetik. A legnagyobb kérdésre tehát megszületett a legnagyobb válasz: csak előre – ne hátra! Írók, művészek, a nemzeti kultúra más robotosai végre nyugodtan alhatnak (már ha ettől a választól nem ébrednek föl).

A nemzetgazdaság költészeti ágazata nevében ezúton szeretném lordságotat a kultúra gleschalolásának messzemenő támogatásáról biztosítani (hogy milyen messze, ez még ágazati értekezletek tárgyát képezi), egyben csatolom a keretszabályozási útmutató előkészítésén dolgozó rendszerlogikai főosztály számára az Állam Fiáról – Petőfi Sándorról – elnevezett Költészeti Köztestület személyi regiszterét, az itt felsorolt összes költő 2024. évi üzleti tervével, továbbá könyvtári beszerzésre javasolt könyveik indexével.

Már csak egyetlen, ám annál fájóbb kérdés maradt, mely megoldásért kiált: a nemzeti kultúra digitális szuverenitásának kérdése. Nem jött-e el az ideje a nagy kínai tűzfal és a nagy orosz tűzfal mintájára a nagy magyar tűzfal felhúzásának – a digitálisan szuverén magyar internet megteremtésének. Mert – valljuk meg – mit ér a kultúra egységesítése és központosítása mindaddig, amíg a kibertérre nem terjed ki a területi szuverenitás elve, amíg az államosított kultúra sivatagának minden homokszemet számon tartó rendje az internet

folyékony káoszával kénytelen fakasszemet nézni, amíg a hálón bármi nyilvánosságot kaphat, bármi elolvasható, megnézhető, meghallgatható, amíg a kultúra következmények nélkül átjárkálhat az állam határain, semmibe veheti szuverenitását. Remélem, következő folyamodványomban már arról számolhatok be, hogy kulturális szuverenitásunk helyreállításának és kiteljesítésének útjából a rontó-bontó, kártékony szabadságnak ezt az utolsó torlaszát is sikerült elhengeríteni: a szuverén *honet* megszületett. Akkor mondhatjuk majd, hogy megálljunk, mert itt van már a Kánaán. A bátrak Kánaánja. A gyáváknak, gyöngedegetűeknek, habozóknak és más hazaárulóknak meg előbb-utóbb kezükre csap a történelem (vagy a Szuverenitásvédelmi Hivatal, vagy a Most-vagy-Soha Filmügynökség vagy a Talpra Magyar Kulturális Rögtönítélő Bíróság).

Lordságod legalázatosabb szolgája,
Versbenbujdosó Posztpetőfi Sándor
a Nemzeti Költészetstratégiai Intézet
pfő-pfő Korifeusa,
az Übü-Rend Lovagja,
kétszeres Kandeláber-díjas Barguzin-kutató

Turul-nóta²³

Ad notam:

„Kossuth Lajos azt üzenté...”

Éneklé az Országos Elme gyógy
Turul Oszttályának egyesített férfikara

én vagyok az aki turul
úgy elülról mint hátulrul
semmi ágán aki virul
ha kivirult csak úgy lehull
egész világ engem bámul engem irigyel

kurul tájon turul az úr
minden forint hozzá gurul
csinosodik házatája
költségeket haza állja
döntsd a tőkét ne síránkozz – tied a haza!

23 Íratott az Úr 2012. esztendejében a *litera.hu* felkérésére és elhangzott a fennállásának 10 éves jubileumát ünneplő irodalmi honlap *Országos elme* címmel megrendezett előszilveszteri kacagóestjén a Trafóban, 2012. december 30-án.

turul vagyok turul lettem
a turulba beszülettem
beszülettem turul vérbe –
ápoló fut de nem ér be
gyorsabb vagyok én tenálad kicsi Unió!

a fejemen ül egy turul –
ezt hallgassa meg doktor úr
ugy ül rajta mint egy szobor
tekintete nagyon komor
6-os számú kórteremben pávatáncolok!

a gyógyszerem ha elgurul
érte repül az a turul
csőrével lecsap rá vadul
s általnyújtja: „tessék Hadúr!”
így élünk mi Hunniában: Isten és fia

hej lecsap rá oly erővel
mint ki dobra dobverővel
dobra dobra kurul dobra
egyed balra egyed jobbra
tündérialom már nem ország álmodd azt te is

forradalom – fülke – ne már!
ellenséget mind ledarál
jó lesz az még tölteléknek
meg nem árt a hurkabélnek
éljen a szabad szeszfőzés! éljen Ugocsa!

mi kéne még a nemjóját!?
kössünk röghöz minden golyát!
megszavazza a kurultáj
kétharmaddal Ural Altáj
megszavazza megéljenzi – férfimunka ez!

turul vagyok de nem madár
a számomra nincsen határ
viharmadár rablómadár
nem érzékel engem radar
nem leszek én már szünetjel Kossuth-rádió

én vagyok a vezérturul
világba ki beletörül
ha átkozzák akkor örül
sej magyarul sej törökül
magyar balta török ének: hull a hulla hull

én vagyok a világturul
lábam elé földgömb gurul
lábtengőzök vele kicsit
szégyenítve Puskás Öcsit
ne szarozzál lödd rá most már te vagy a legjobb!

fenn a turul – kánya bánja! –
aranyból fonva turbánja
aki ránéz azt kívánja:
még több turult a kormányba!
mi vagyunk a döntő többség mely mindent ledönt

porba hulltak cári sasok
azt hallván hogy sok ami sok!
sámándobos turul béljós
jeleket lát de mind baljós
szentkorona sámánének s mindenkinek kuss!

sej Cohn-Bendit! hatvannyolcas!
szerencsétlen vizesnyolcas!
mit tudhatsz te a turulról
ha rátámadsz Lajtán túlról –
ne beszélj így a nemzettel mert nem szereti

turulgalamb béke ölyve –
a háború be van tojva!
békemenet turulmenet
útba esik jövet-menet
érted jöttünk nem ellened csak hogy te is tudd

de elmúlik minden egyszer
nem kell hozzá kegyeszer vegyszer
egy kell hozzá de az van még
idő kell csak s elmúlhatnék
amúgy minden rendbe jön majd bár nem is tudom

száll a turul hát csak szálljon
szálljon mintsem szája járjon
de akárhová is szálljon
vele szállni ne muszájjon –
//:éljen a magyar szabadság éljen a haza!://

A múlt század jókedvűen rendszert váltó éveiben a Megamorv–Petőfi Bizottság expedíciót indított a segesvári csatatérről Szibériába hurcolt Petőfi Sándor (a sok-sok Petőfi Sándor egyike) földi maradványainak feltalálására. A régészekből, antropológusokból és kazánkovácsokból álló kutatócsoport 1989. július 16-án jelentette be, hogy a burjátföldi Barguzin temetőjében megtalálta Petőfi Sándor sírját. Hogyne találta volna, ha egyszer ott kereste! A talált Petőfi földi maradványait végül 2015. július 17-én helyezték nyugalomra a Fiumei úti sírkert 58-as parcellájában.

A hazatért költő akkor még nem sejthette, hogy e sírból nemsokára Posztpetőfi Sándor költőien valós alakjában kell feltámadnia. Kell, mert szolgaföldben nem nyughatott. Már első irodalmi feltámadásakor, 1877-ben, Jókai Phantasmagória című költeményében, mikor a Szibériából visszatért Petőfi szembetalálja magát a Kiegyezés-kori nagy-magyar Giccsland-del, ahol őt magát is azonmód giccsbe öntenék, könnyekben tör ki és visszakéredzkedik a szibériai Kolima folyó mellé: «Eresszettek ólombányámba vissza!»

Posztpetőfi Sándorként való 2016-os feltámadásakor hazája ennél is vigasztalanabb képet nyújt. Kossuth-címer helyett koronás. Respublika sehol.

Sajtószabadság sehol. Kormányzás helyett uralkodás. Liberális alkotmányosság helyett rendies önkény, jogrend helyett folytonos rendkívüli állapot. A latinus műveltségű magyar költőnek már a demokrácia „illiberális” jelzője is fülét hasogatja. Az „illiberális” a latinban „szűköset”, „szabadságában korlátozottat” jelent. Illiberális annyi, mint szabad emberhez nem méltó. Az illiberális demokrácia tehát szabad emberhez nem méltó demokrácia.

De a talált Petőfi nem azért támadt fel sírjából Posztpetőfiként, hogy visszakéredzkedjen a nemlétebe, vagy – ami majdnem ugyanaz – a Rendszer jól fizetett udvari igrice legyen. Azért támadt fel, hogy elhúzza a NER nótáját. Újra meg újra. 2016-ban jelent meg a Bábuk ura – Posztpetőfi Sándor összes barguzini verse és magyarnótája című gyűjteményes kötete, az utóbbi nyolc évben született nótáit pedig jelen kötet tartalmazza.

Az olvasó akár meg is hallgathatja őket, ha van mivel a versek melletti QR-kódra kattintania. Posztpetőfi sírontúli nótahangjában a magyar politikai közösség akut hiánya szólal meg – kísértetiesen és fájdalmasan. A megalkuvást nem ismerő költő perben-haragban áll a nemzetet kisajátító, az igazságot giccsbe fojtó, a közvagyonot magánosító zsarnoksággal, a most-vagy-sohászó milliárdos

történelemhamisítókkal. Így lesz a talált Petőfiből – meglelt Petőfi, aki feljőve a síri világból, a magyar nemzet 20. és 21. századi csonttemetőjében apokaliptikus politikai ébresztőt fúj a halottaknak: talpra, magyarok!

Tartalom

Talált vers.....	5
Szibériai Borbély	10
Magyarnóták I.	
Vitéz László és a francos Brükszel.....	15
Fül-orr-gége	21
A közember monológja.....	23
Alkalmi vers a kapitalizmus állásáról	25
Hát azért az.....	26
Allegória	27
Énkormányom.....	29
Gyávák népe	31
Egy vezér gyerekkora.....	33
Zúg az erdő	36
Ladi-ladi-ladilom.....	37
Verébkaszárnya.....	39
Bevándorlók ellen.....	41
Ballada a kvótáról	47
Akarsz-e diktatúrát drága?	51
Népvezér.....	53
Az én babám.....	56
De szeretnék	60
Tébolydai dal.....	63
Magyarnóták II.	
Mi a mai teendőke?	69
Nótacsokor.....	71

NER-ART	75
Migráns vagyok.....	79
Az én burkám.....	80
Csúrdöngölős	82
Eredeti felhalmozások kora.....	86
Lengyel Laci ha felül a lovára	89
De szeretnék	93
Ilyen nyákok olyan nyákok.....	95
Elvonási tünetek.....	100
Pulp fiction.....	102
Nagy Magyar Mágikus Genderkabaré ..	112
Nóta-Ország.....	115
Legjobb dolog a világon	119
Én ispánom jóispánom	124
A Helység kuvaldája	127
Hej kuvalda kuvalda... ..	130
Berkimazsi	135
Hoppácska és Helóka	138
Posztpetőfi moziba megy	142
Farkasmese.....	145
Ürömóda	148
Függelék	
Übü az Akadémián.....	157
Übü a köbön avagy kukadémikusok összeesküvése.....	161
Magyar hermák.....	170
Folyamodvány	179
Turul-nóta	185

Szilágyi Ákos verseskötetei:

Az iskolamester zavarban van (1976) • Teremtmények (1979)
• Fej és tudat (1985) • Gyönyörök kertje (1991) • Légzőgyakorlat kezdő haldoklók számára (CD,1995) • Szittya-szótyár (1999) • Török imaszőnyeg (2003)
• Cet ecetben (2003) • Kuszi-Muszi-Alamuszi (2004) • Két szép szék kell (2005) • Kakadudalok (2006) • Franci (2007) • Kisbab és a negyven rabló (2008)
• Tegyük fel (2008) • Szokatlan ügy (2012) • Baglyok könyve (2013) • Ká és Bá (2016) • Bábuk ura – Posztpetőfi Sándor összes barguzini versei és magyarnótái (2017) • Elvégre (2024)

scan or push me